Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 495
Vineri 23 Ianuarie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

MARE SARBATOARE a poporului nostru

Sărbătorim mîine împlinirea a 100 de ani de la Unirea Țării Romînești cu Moldova și crearea statului național, eveniment de o deosebită însemnătate istorică în viața poporului nostru. Amintirea luptei plină de avînt a maselor populare din țara noastră, care vedeau în unire împlinirea năzuințelor de dezrobire de sub jugul turcesc și de lichidare a robiei feudale, se bucură astăzi de cinstirea cuvenită din partea întregului popor muncitor. Sărbătorirea Unirii este totodată pentru oamenii muncii din patria noastră un imbold însuflețitor pentru continua întărire a republicii noastre populare, pentru făurirea unei vieți îmbelșugate și fericite.

Ideea de unitate națională are vechi și trainice tradiții în inimile poporului atît în Moldova și Țara Romînească, cît și în Ardeal. Exprimînd aspirațiile spre Unire ale celor mulți și obidiți, Tudor Vladimirescu cerea în 1821 Divanului Țării Romînești să intre în strînsă legătură cu Divanul din Moldova „ca unii ce sîntem de un neam, de o lege și sub aceeași stăpînire".

Marele patriot Nicolae Bălcescu, aflat în emigrație după înfrîngerea revoluției de la 1848, vorbea de asemenea în scrierile sale despre „unitatea și libertatea națională".

Forța socială cea mai interesată în înfăptuirea unirii era țărănimea. Ținută sub dubla exploatare a stăpînirii turcești și a boierimii, țărănimea trăia într-o cumplită mizerie și umilință cu toate că reprezenta cea mai mare parte a poporului.

Așa cum spunea M. Kogălniceanu, în gura țărănimii unirea însemna ceva mai mult decît singura întrunire a principatelor. Era legată de unire nădejdile de a se elibera din jugul strivitor al iobăgiei, de a se ridica la o viață omenească.

Cu tot sufletul pentru înfăptuirea unirii au fost tîrgoveții, lucrătorii și meșteșugarii, năpăstuiții orașelor din care mai tîrziu avea să se formeze clasa muncitoare.

Încă de pe atunci burghezia și-a arătat dorința de a folosi în scopurile sale înguste năzuințele spre progres ale poporului. Din punctul de vedere al burgheziei, unirea trebuia să fie aceea care „dezmorțește și înviază negoțul și meșteșugurile, pentru că încurajează la întreprinderi mari,. le deschide nouă vine de avuție".

Legată prin interese economice de moșierime, cea mai mare parte a burgheziei ocolea problema vitală pentru poporul romîn în acea perioadă, problema agrară.

Cu toată împotrivirea burgheziei și moșierimii romîne, precum și a marilor puteri potrivnice unirii — Turcia, Anglia și Austria — care vedeau în unirea Țărilor Romîne un pericol pentru interesele lor prădalnice, poporul romîn a trecut la pregătirea și înfăptuirea Unirii. Năzuința de libertate și unitate națională a poporului romîn se bucura de sprijinul cald al democraților revoluționari ruși. „Rusia simpatizează cu dorința poporului romîn de a se uni într-un singur stat" scria marele învățat Cernîșevski.

În grele condiții de teroare, de luptă împotriva reacțiunii, au avut loc în anul 1857 primele alegeri pentru desemnarea deputaților în Divanurile ad-hoc. În primele ședințe după constituirea Divanului, deputații și-au arătat dorința de unire a Țărilor Romîne. Printre luptătorii de frunte care au participat la înfăptuirea acestui act istoric au fost, alături de Alexandru Ioan Cuza și Mihail Kogălniceanu, multe elemente înaintate ale timpului, patrioți înflăcărați ca V. Alecsandri, Dimitrie Bolintineanu, Costache Negri, Cezar Boliac și alții.

Ca o expresie a dîrzeniei cu care masele populare au luptat pentru Unire, este faptul că circa 30.000 de meseriași, lucrători, țărani, au înconjurat clădirea din Dealul Mitropoliei din București, unde se ținea Adunarea electivă a Țării Romînești, ținînd sub presiune majoritatea reacționară a Adunării.

Alegerea la 24 ianuarie 1859 a domnitorului Țării Romînești în persoana lui Alexandru Ioan Cuza, aceluiași care la 5 ianuarie 1859 fusese ales și domnitorul Moldovei, a însemnat prima victorie obținută de popor pe drumul unirii. Astfel, s-a pus temelia statului național unitar romîn, creîndu-se condițiile pentru scuturarea în 1877 a jugului turcesc.

Cu toate acestea, cele mai multe din roadele unirii n-au fost culese de masele populare. Moșierimea, în cîrdășie cu burghezia care devenea tot mai reacționară, a acaparat puterea politică, s-a împotrivit cu înverșunare reformelor dorite de popor. Secularizarea averilor mînăstirești și legea rurală n-au satisfăcut nici pe departe setea de dreptate socială a maselor de truditori. Peste cîțiva ani, „monstruoasa coaliție" burghezo-moșierească avea să înlăture de la putere pe Alexandru Ioan Cuza și Mihail Kogălniceanu, aducînd la conducerea țării un prinț străin de neam, instrument de oprimare a oricărei încercări de ridicare la luptă revoluționară a maselor asuprite și exploatate.

Steagul independenței naționale a-

(Continuare în pag. a 4-a)

La centrul mecanic

Lucrările de reparații la tractoarele și motoarele trimise de către unitățile agricole de stat din regiunea București se desfășoară cu avînt sporit la centrul mecanic Drăgănești.

In fotografie: mecanicii Marin Matei și Donescu Iancu lucrînd la montarea unui motor.

Foto: POPA RAZI

Congresul constructorilor COMUNISMULUI

Peste cîteva zile, la Moscova se vor deschide lucrările celui de-al XXI-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, care va intra în istorie ca Congresul constructorilor comunismului. Întregul popor sovietic, oamenii muncii din toate țările socialiste, întreaga omenire progresistă au primit cu mult interes tezele raportului pe care tovarășul N. S. Hrușciov urmează să-l prezinte Congresului al XXI-lea al P.C.U.S. —Cifrele de control ale dezvoltării economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1959—1965.

Cifrele de control constituie o oglindă a uriașei dezvoltări a economiei sovietice în următorii șapte ani, dezvoltare pe care o poate cunoaște numai o țară ca Uniunea Sovietică, unde exploatarea omului de către om a fost înlăturată, unde muncitorii și țăranii, liberi pe soarta lor, muncesc cu un avînt neîntîlnit în nici o țară capitalistă.

Iată numai cîteva cifre: In anul 1965, potrivit celor prevăzute în planul septenal, Uniunea Sovietică va obține 65—70.000.000 tone de fontă, adică cu 65—77 la sută mai mult decît în 1958; va obține 86—91.000.000 tone oțel, 65—70.000.000 tone laminate.

O mare dezvoltare va lua industria chimică, iar pînă în 1965, producția de energie electrică va fi mărită mai mult decît de două ori. In acest scop, în acești șapte ani se vor construi puternice hidrocentrale, termocentrale și atomoelectrice. Se vor electrifica 20.000 km drum de fier precum și toate sovhozurile, colhozurile, așezările muncitorești etc.

Toate ramurile industriei naționale a U.R.S.S. vor căpăta un ritm grabnic de dezvoltare, cum n-a mai fost întîlnit în nici o țară din lume. Dacă în 1917, cota parte a Rusiei Sovietice în producția industrială mondială reprezenta doar 3 la sută, în 1937 a crescut la 10 la sută, iar în 1958, la 20 la sută. In anul 1970, U.R.S.S. se va situa pe primul loc în lume, atît în privința volumului absolut al producției, cît și pe cap de locuitor.

Fără îndoială că cifrele propuse vor fi cu mult depășite. Chezășia acestui lucru o constituie realizările obținute pînă acum, căci de cîte ori și-au luat angajamente, oamenii sovietici nu s-au dezmințit niciodată. Cu 40 de ani în urmă, cînd Lenin spunea că dacă Uniunea Sovietică va avea 100.000 de tractoare va putea face un mare pas înainte pe calea dezvoltării agriculturii socialiste, „științii" reacționari din țările capitaliste au rîs cu hohote, spunînd că acest lucru va fi cu neputință. Astăzi, aceste cifre sînt depășite de 10—12 ori. Numai în 1958, industria constructoare de mașini din Uniunea Sovietică a dat agriculturii peste 220.000 tractoare, fără să mai vorbim de zecile de mii de combine și alte numeroase unelte și mașini agricole.

In ceea ce privește agricultura, planul de șapte ani deschide perspective deosebit de însemnate. Față de 1958, producția globală agricolă va spori în 1965 de 1,7 ori. Se vor obține 10—11 miliarde puduri de cereale, va fi mărită recolta de bumbac. Producția de carne va crește de două ori, iar cea de lapte de 1,7 ori.

Și în agricultură, ca și în industrie, cifrele vor fi cu mult depășite. O mărturie a acestui lucru o constituie faptul că în 1958 U.R.S.S. a întrecut producția de lapte obținută de Statele Unite ale Americii; în ce privește producția totală de unt fabricat în întreprinderi industriale și gospodării, U.R.S.S. a întrecut S.U.A. încă din 1957.

Creșterea producției industriale și agricole prevăzută în planul de șapte ani va duce la ridicarea nivelului de trai, material și cultural, al celor ce muncesc. Față de 1958, venitul național al U.R.S.S. va crește deci cu 60—70 la sută. Veniturile reale ale muncitorilor, funcționarilor și colhoznicilor vor crește cu circa 40 la sută. In timp de 10—12 ani, problema locuințelor va fi rezolvată deplin. In anii 1959—1965, vor fi construite 15 milioane de locuințe, adică de 2,3 ori mai multe decît în ultimii șapte ani. La sate, vor fi construite 7 milioane case de locuit.

Pe vremea țarismului, oamenii muncii de la orașe și sate erau măcinați de pelagră, malarie și tot felul de boli. Același lucru se întîmplă și azi în țările capitaliste în care stăpînește banul.

In țara care construiește comunismul, problema apărării sănătății poporului se bucură de cea mai mare atenție din partea partidului și guvernului. In anii viitori, va crește numărul paturilor în spitale și sanatorii, al locurilor în creșe și cămine. Cu multă amărăciune era nevoit să constate nu de mult, ziaristul american C. Sulzberger: „Noi am început întrecerea cu nenumărate avantaje: un nivel de viață incomparabil mai înalt, o industrie uriașă, superioritate în bogății și superioritate militară. Această culme pe care ne situam este în curs de dispariție". Și mai departe, adaugă: „Rusia ne ajunge din urmă cu pași mari".

Spre părerea de rău a domnului Sulzberger și a altor ziariști americani, a domnului Eisenhower, Dulles și a altora, amintim că, în multe

ȘERBAN NEDELCU

(Continuare în pag. 4-a)

Succese la reparația utilajului agricol

Zi de zi, mecanizatorii de la S.M.T. Băneasa, raionul Giurgiu, depun o muncă însuflețită în vederea pregătirii la timp a mașinilor și tractoarelor necesare în campania agricolă de primăvară.

Pînă acum cîteva zile au fost reparate la această stațiune 11 tractoare K.D., 18 pluguri de tractor, 12 grape, 8 semănători. Fruntași în munca de reparații sînt mecanizatorii Gheorghe Preda, N. Ion, Ene Dumitru și alții.

Pregătesc răsadnițe calde

Așa cum este bine, membrii gospodăriei colective din Sighet, regiunea Baia Mare, pregătesc în lunile de iarnă paturile calde în vederea obținerii de legume timpurii. Astfel, începînd din luna ianuarie, ei au revizuit și completat geamurile necesare și au asigurat cantitatea de 40 tone gunoi de grajd. Totodată, harnicii colectiviști din Sighet, au început și împletitul rogojinelor de protecție a răsadnițelor.

Grijă pentru viitoarele munci agricole

În regiunea Constanța se fac intense pregătiri pentru însămînțările de primăvară. Pînă acum repararea tractoarelor și mașinilor agricole a fost executată în proporție de 65 la sută, au fost condiționate peste 1.000 de tone de semințe și s-au transportat la cîmp însemnate cantități de gunoi de grajd.

In gospodăriile agricole colective pregătirea inventarului agricol a fost realizată în proporție de 82 la sută, această lucrare fiind terminată în raioanele Tulcea, Adamclisi și Hîrșova.

In perioada de iarnă

Folosind timpul prielnic, membrii gospodăriei agricole colective „Progresul", comuna Făcăeni, raionul Fetești, au executat o seamă de lucrări importante.

Astfel cele 7 brigăzi de cîmp au confecționat 84 grape de mărăcini și au cărat în livadă și pe terenul unde se va planta viță nobilă, peste 1.000 tone gunoi de grajd. De asemenea, din livadă ei au scos pomi uscați și au făcut peste 1100 de gropi unde în primăvară se vor planta pomi tineri și piersici pitici. Colectiviștii au curățat de omizi, uscături și au făcut stropirea de iarnă a pomilor pe cele 26 hectare de livadă cît are în prezent gospodăria. Au fost confecționați 1.000 tutori pentru pomi și 15.000 țăruși pentru plantațiile de vie.

In prezent în atelierul de fierărie și lemnărie al gospodăriei se lucrează de zor. Au fost de acum reparate 15 semănători, 12 grape de fier, 16 pluguri și 14 căruțe.

Fruntași la lucrări sînt Petre Andrei, Bodea Ion, Croitoru Ion, Maria Olteanu și alții.

FRINCU CONSTANTIN
corespondent

NOI OGOARE UNITE

CEACOVA — al treilea raion din regiunea Timișoara cu agricultura colectivizată

Vestea atît de importantă, că țăranii muncitori din comunele raionului Ceacova sînt acum cu toții membri ai gospodăriilor colective nu a constituit în sine nimic deosebit, căci asemenea fapte de laudă s-au mai înregistrat și se vor mai înregistra și de aici înainte. Simplu spus, oamenii aceștia au intrat în rîndurile colectiviștilor, convinși de superioritatea agriculturii socialiste, de foloasele pe care ei le pot avea de pe urma muncii în comun — în gospodăria colectivă. Și lucrul acesta l-au văzut limpede la colectiviștii mai vechi. Citind în ziar sau auzind vorbindu-se despre succesele gospodăriilor colective din raionul lor, ori din alte raioane, țăranii muncitori și-au dat seama că și locul lor este tot acolo, în gospodăria colectivă, unde, pe pămînturile unite în tarlalele mari, munca este mai spornică, iar viitorul surîde din plin fiecărui om harnic și cinstit. Cine ar fi putut rămîne în afara marei familii a colectiviștilor văzînd, bunăoară, cum gospodăria colectivă din Peciu Nou a realizat anul trecut un venit de 1.227.500 lei, că valoarea zilei-muncă în gospodăriile colective din comunele raionului Ceacova a fost în 1958 de 40—50 lei? Nimeni — este răspunsul, și ca dovadă stă faptul petrecut acum cîteva zile: circa 10.500 de țărani muncitori romîni, germani și sîrbi au pornit cu încredere pe drumul gospodăriei colective, pentru o viață fericită.

R. S.

In familia colectiviștilor

Veniturile mari realizate de către membrii gospodăriilor agricole colective sînt fapte tot mai convingătoare pentru țăranii muncitori cu gospodărie individuală, care pășesc cu încredere pe drumul arătat de partid, pe drumul belșugului și fericirii.

...Sînt numai cîteva săptămîni de cînd membrii gospodăriilor colective din comunele Broșteni și Jariștea, raionul Focșani, și-au dus acasă produsele și banii ce li se cuveneau pentru zilele-muncă efectuate în anul trecut. Pentru fiecare zi-muncă, membrii gospodăriei colective din Broșteni, în afară de cereale, o mare cantitate de vin și alte produse, au primit numai bani cîte 50 de lei, cei din Jariștea cîte 53 de lei, iar cei din satul Pădureni cîte 57 de lei. Văzînd acest lucru, mulți țărani muncitori cu gospodărie individuală din aceste comune au înaintat cereri de intrare în rîndurile colectiviștilor. Adunarea generală a colectiviștilor din Broșteni, ce a avut loc de curînd, a primit în rîndurile lor încă 23 membri. De asemenea, în primele zile ale acestui an, numărul colectiviștilor din Jariștea s-a mărit cu încă 25 de familii, iar al celor din satul Pădureni cu încă 15 familii.

A. STANCIU
corespondent

Pămînturi renăscute

INTERVIUL nostru cu tovarășul Ing. ANDRIEVICI MIHAI, din Direcția Zonală de îmbunătățiri funciare — Galați

INTREBARE: Ce ne-ați putea spune despre contribuția adusă în anul 1958 de către Direcția zonală de îmbunătățiri funciare — Galați la rezolvarea problemei valorificării de noi terenuri agricole?

RASPUNS: Mai întîi trebuie arătat că Direcția noastră are ca sarcină să facă proiectarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare, întreținerea acestor lucrări, exploatarea terenurilor ameliorate din incintele indiguite și apărarea acestor terenuri împotriva inundațiilor, într-o zonă a țării care cuprinde regiunea Galați în întregime precum și unele raioane din regiunile Bacău, Ploești și Constanța. In ce privește executarea lucrărilor acestea sînt făcute fie de către Trustul de îmbunătățiri funciare, fie prin muncă voluntară, fie de către alți executanți, bineînțeles sub conducerea tehnică a Direcției zonale.

In anul trecut, în raza de activitate a Direcției noastre s-au executat lucrări de desecare și indiguire în special în zona inundabilă a Dunării. O parte din acestea au fost realizate din fonduri centralizate, iar o altă parte prin muncă voluntară. Prin lucrări executate din fonduri centralizate a fost ameliorată pînă la 31 decembrie 1958 suprafața de 9.200 de ha. Dintre șantierele mai importante unde lucrările s-au executat prin investiții de stat putem cita pe cel de la Iglița-Carcaliu, raionul Măcin, unde prin indiguiri și desecări au fost redate circuitului permanent al agriculturii 900 de hectare, șantierul Călmățui-Gropeni, (compartimentul II) cu o suprafață interesată de 3.500 de hectare și cel de la Pecineaga-Turcoaia, unde prin lucrări de desecare au fost valorificate 3.500 de hectare.

Prin muncă voluntară în anul 1958 a fost efectuat un volum de lucrări de 353.148 m.c., redîndu-se circuitului permanent al agriculturii suprafața de 3.660 ha teren. Dînd dovadă de multă înțelegere și entuziasm oamenii muncii au răspuns cu dragoste la îndemnul partidului de a contribui voluntar la redarea de noi terenuri agriculturii. **Numai pe șantierul Carcaliu-Măcin, raionul Măcin, unde prin indiguire sînt puse la adăpost de pericolul indundațiilor, circa 1.850 de hectare, pînă la 31 decembrie 1958 au fost efectuate 51.890 zile-om și 22.225 zile-atelaj.**

In afară de cele arătate, Direcția zonală de îmbunătățiri funciare Galați a mai executat anul trecut la unitățile de stat lucrări de amenajare pentru irigații pe o suprafață de 1.304 ha.

INTREBARE: Ce și-a propus Direcția zonală să realizeze în cursul anului acesta?

RASPUNS: Ținînd seamă de experiența de pînă acum, planul pe anul 1959 al Direcției noastre prevede un volum de lucrări mult sporit față de anul trecut. Se prevede de pildă, ca în acest an să se execute lucrări de indiguire — îndeosebi în zona inundabilă a Dunării și a Siretului — și desecare prin care să fie valorificate 25.000 ha de teren și să se amenajeze pentru irigat, la unitățile de stat și cooperatiste, o suprafață de 14.000 de hectare. Mijloacele de realizare a acestor lucrări sînt: investiții centralizate, credite recuperabile și muncă voluntară. Trebuie remarcat că, avînd în vedere elanul cu care au participat oamenii muncii la muncă voluntară în anul trecut, anul acesta s-a stabilit să se execute prin muncă voluntară un volum cu mult mai mare de lucrări. **Astfel se prevede ca în anul 1959 volumul lucrărilor de îmbunătățiri funciare executat prin muncă voluntară să fie de 1.348.000 m.c. Realizarea acestui volum de lucrări va aduce statului o economie pe aproximativ 20.000.000 lei.**

In ceea ce privește locul unde se vor executa lucrările vă putem spune că în afară de șantierele existente care își continuă lucrările, vor fi deschise noi șantiere, dintre care mai importante pot fi citate: Nămoloasa-Măxineni, în zona inundabilă a Siretului, cu o suprafață interesată de aproximativ 13.000 de ha și cel din raza satului Dedulești, raionul Filimon Sîrbu, unde prin indiguire vor fi puse la adăpost de pericolul inundațiilor circa 3.000 de ha.

INTREBARE: Despre măsurile luate în vederea realizării acestor sarcini ne-ați putea spune cîteva cuvinte?

RASPUNS: Deocamdată, principala măsură în vederea realizării planului nostru este asigurarea întregii documentații tehnice pentru întocmirea proiectelor privind noile lucrări ce le avem de executat. Trebuie să vă spunem că numai pentru proiectarea acestor lucrări ne trebuie 180.000 ore medii-tehnicieni. Deosebit de aceasta pentru a asigura șantierelor o îndrumare cît mai corespunzătoare am stabilit ca în curînd să ținem un curs pentru pregătirea tuturor cadrelor de tehnicieni care vor coordona munca în cadrul acestor lucrări de ameliorații.

In aceste zile la Deleni

Fiind aprovizionată cu mărfuri trebuincioase țăranilor muncitori, cooperativa de consum din comuna Deleni, raionul Vaslui, a cunoscut încă din primele zile ale anului o abundență de cumpărători. In primele 10 zile ale lunii ianuarie, cooperativa a vîndut mărfuri industriale în valoare de aproape 40.000 lei.

Prin buna deservire a cumpărătorilor și curățenia pe care o ține în magazin se evidențiază în mod deosebit gestionarul Cluinare Ștefan de la magazinul universal.

Convingîndu-se de avantajele contractărilor, proprietarii de oi din această comună au contractat cu statul pînă acum cantitatea de 1.000 kg de lînă.

VICTOR VASILIU
corespondent

PENTRU SANATATEA ANIMALELOR

Lupta contra tuberculozei animalelor se bazează în cea mai mare parte pe identificarea animalelor bolnave, cu ajutorul tuberculinei. Acest valoros medicament produce la locul injectat o reacție deosebită, pe baza căreia pot fi deosebite animalele bolnave. In fotografie: îi vedem pe doctorii Ciortea Gregoriu și Edu Eugen de la Institutul de seruri și vaccinuri Pasteur din București, cercetînd culturile de bacili Koch.

Foto: D. CONSTANTINESCU

In ateliere se hotărăște acum succesul însămînțărilor de primăvară

Gospodăriile agricole de stat ce aparțin Trustului regional Galați se află în plină campanie de pregătire a mașinilor pentru muncile de primăvară. In iarna aceasta, planul de reparații la tractoare și mașini agricole prezintă, față de alți ani, cîteva particularități. Vremea fiind prielnică, campania arăturilor adînci s-a prelungit pînă tîrziu în iarnă, fapt ce a deplasat perioada reparațiilor înspre primăvară. Totodată, această perioadă a fost scurtată. Specific reparațiilor de acum este și gradul de uzură a mașinilor. Ele au fost folosite mai mult timp și într-un teren mai tare. Din această cauză numărul mașinilor care au nevoie de reparații capitale și generale e destul de mare. Proprie anului în curs este și problema pieselor de schimb pentru unele mărci de tractoare și mașini agricole pe care industria noastră, trecînd la mărci noi, mai perfecționate, nu le mai fabrică. Tractoarele au rămas în funcțiune din anii trecuți, mai sînt încă destul de bune, dar au nevoie de piese care nu se prea găsesc.

La întocmirea planului de reparații, serviciul mecanizării din Trustul regional Galați a ținut seama de aceste particularități. Trustul a prevăzut din vreme piesele de care aveau nevoie unitățile sale și s-a adresat bazei de aprovizionare Galați. Cum a lucrat însă baza? Fără a intra în amănunte trebuie spus că, la mijlocul lunii ianuarie, în bază nu se găseau încă o bună parte din reperele comandate. Lipseau din bază repere foarte importante. Astfel, Trustul comandase 100 de axe intermediare, 200 de axe secundare și 200 de axe principale, sute de cuzineți de palier precum și multe, multe alte piese pe care baza nu le-a adus nici măcar într-un singur exemplar. Și să nu uităm că de astfel de piese au nevoie și stațiunile de mașini și tractoare. Baza s-a obligat să aducă aceste piese pînă la 28 februarie cînd, potrivit planului, reparațiile trebuie să fie terminate, cînd, de obicei, se seamănă ovăzul. Mai trebuie precizat că nici atunci nu este sigură aducerea pieselor în numărul cerut. Baza s-a orientat la comandarea pieselor nu după planurile întocmite de gospodăriile de stat ci după consumul din anul precedent. Procedeul este greșit fie și numai pentru faptul că, datorită creșterii nivelului de mecanizare a lucrărilor agricole, sporesc numărul de mașini și folosirea lor fapt ce duce la un volum de reparații mai mare. Din pricină că baza regională de aprovizionare nu a adus piese unele gospodării de stat cum e de pildă, cea din Măxineni, au trimis delegați la diferite întreprinderi, centre mecanice și baze din țară în căutarea reperelor ce le lipsesc. Aceasta duce la cheltuieli mari și la întîrzieri în munca de reparații.

In asemenea condiții nu-i de mirare că gospodăriile agricole de stat din regiunea Galați au realizat la reparații cu 6 procente mai puțin decît fusese planificat a se realiza pînă la data actuală. Dacă luăm mașina cea mai importantă: tractorul, vedem că gospodăriile de stat au motive să fie îngrijorate. Din 1492 de tractoare ce au nevoie de reparații numai 355 au fost puse în stare de funcțiune. La 200 din acestea s-au executat, e drept, reparații generale și capitale. Alte 146 de tractoare și 39 de motoare de tractor au fost trimise în cele 4 centre mecanice existente în regiune. Centrele mecanice întîrzie repararea lor tot din cauza lipsei unor piese de schimb, piese care nu intră în sarcinile lor de producție.

Importantă este și calitatea reparațiilor. Insuși inginerul Lepădat Petrache, șeful serviciului mecanizare al trustului, afirmă că unele reparații aduc a cîrpeli, că trebuie pregătit un fond de piese pentru a se înlocui în timpul muncilor agricole piesele mai vechi care se pot strica oricînd. Reparații de slabă calitate fac și unele centre mecanice. Un prost renume și-a căpătat centrul mecanic din Focșani, care s-a văzut în situația de a nu-și putea îndeplini planul fiindcă gospodăriile nu voiau să trimită mașinile pentru a fi reparate de această întreprindere. Centrul mecanic din Tecuci a făcut, dimpotrivă, numai reparații de foarte bună calitate.

Se va depune desigur multă strădunță ca aprovizionarea cu piese să fie îmbunătățită. Aceasta nu înseamnă că gospodăriile trebuie să renunțe la recondiționarea unor piese. Calitatea recondiționării pieselor trebuie să stea în atenția fiecărei gospodării. O singură piesă care prezintă defecțiuni sau nu e asamblată bine poate procura stricăciuni la un ansamblu întreg.

Mecanizatorii din gospodăriile de stat gălățene pot, în ciuda greutăților care le mai au, să termine reparațiile la data fixată prin plan. In același timp mecanizatorii trebuie să lupte pentru a face numai reparații de bună calitate.

M. CALIANU

1859 1959 24 IANUARIE

CENTENARUL UNIRII

FILE DE ISTORIE

...Cîte frămîntări, cît zbucium au cunoscut zilele lui ianuarie 1859. În Țările Romîne trebuiau aleși noi domni. Întreg poporul aștepta de la aceștia înfăptuirea unirii, dar totodată și înlăturarea vechilor rînduieli. Țărănimea aștepta doborîrea clăcii, dorea să-și muncească propriul pămînt, orășenii cereau dreptul să-și spună cuvîntul în treburile țării, întreg poporul dorea unirea Moldovei cu Muntenia, calea înfăptuirii năzuințelor sale. Seara zilei de 3 ianuarie. În Iași, într-o sală a Cabinetului de Istorie Naturală, numită și „a elefantului" erau adunați 30 de deputați unioniști, oameni cu vederi noi, membri ai Adunării ce trebuia să aleagă pe domnul Moldovei. Istoria ne-a păstrat procesul verbal al acestei întruniri. Iată cum sună acest scurt și semnificativ document: „Astăzi, în trei ghenarie (ianuarie) anul una mie opt sute cincizeci și nouă, partida națională independentă, întrunindu-se în seanță și pășind în scrutin pentru alegerea candidatului la domnie, prin vot pe față a ales cu majoritate absolută de candidat la domnia Moldovei, pe colonelul Alecu Cuza".

...De la 3 ianuarie, au mai trecut două zile cînd în Iași, se întrunește Adunarea Electivă a Moldovei, în cea de a 6-a ședință și în cea mai hotărîtoare. Era ziua alegerii domnului. O mulțime nesfîrșită înconjura palatul unde se ținea Adunarea, așteptînd cu nerăbdare rezultatul votului. Un porumbel alb care-și luă zborul de pe frontispiciul clădirii și care pluti cîteva clipe deasupra mulțimii, păru că prevestească vremuri noi pentru Țara Moldovei. Puși în minoritate, deputații reacționari, partizani ai lui Mihai și Grigore Sturza, sînt nevoiți să accepte pe candidatul lor și atunci, în dimineața zilei de 5 ianuarie, colonelul Alexandru Ioan Cuza este ales domn al Moldovei, cu unanimitatea deputaților prezenți în adunare. A rostit atunci, Mihail Kogălniceanu un minunat discurs: „După una sută cincizeci și patru se ani de dureri, de umilire și degradare națională, Moldova a reintrat în vechiul său drept, dreptul de a-și alege pe capul său". „Și adresîndu-se domnului ales, Kogălniceanu spune: „Prin înălțarea ta pe tronul lui Ștefan cel Mare, s-a reînălțat iarăși naționalitate romînă. Alegîndu-te pe tine domn în țara noastră, am vroit să arătăm lumii acea ce toată țara dorește: la legi nouă, om nou... Fii dar omul epocii, fă ca legea să înlocuiască arbitrarul. Iar tu, Măria Ta, ca domn fii bun, fii blînd, fii bun mai ales pentru acei pentru care mai toți domnii trecuți au fost nepăsători sau răi. Nu uita că dacă 50 de deputați te-au ales domn, ai să domnești pentru două milioane de oameni".

...Țara Moldovei întîmpină alegerea cu mare bucurie. Dar și în țara de dincolo de Milcov, vestea stîrni bucurie. De la Focșanii Munteniei, („unde Milcovul a secat dintr-o sorbire") se telegrafiază la Iași: „Glorie vouă fraților! Trăiască Romînia unită." ...Iar foaia bucureșteană „Naționalul", relata astfel evenimentul: „Era un secret presimțămînt cînd în numărul trecut ziceam că ziua alegerii domnului în Moldova va fi și pentru noi o sărbătoare. Mare fu bucuria romînilor de aici cînd aflară că la Moldova, în ziua de 5 ianuarie s-a ales Alexandru Cuza".

Istoria ne amintește că au fost și oameni care n-au întîmpinat cu ochi buni și cu inima deschisă ceasurile de bucurie ale întregului popor. Un poet al timpului evocă în versurile sale surda ostilitate a boerilor reacționari:

În obștească adunare
Am văzut cîțiva strigoi.
Se strîmbau care de care,
Tot uitîndu-se la noi.

Deputați! Grija-e mare!
Căutați bine printre voi.
În obștească adunare,
Am văzut cîțiva strigoi!

...22 ianuarie 1859.

Era ziua deschiderii Adunării Elective a Țării Romînești. Întreg Bucureștiul era un vuiet. Mii de oameni se îndreptau din colțurile orașului spre dealul Mitropoliei. La bariere, cete de țărani, cu toată împotrivirea autorităților reacționare, se strecoară în oraș alăturîndu-se orășenilor... Oare la București, lucrurile s-au întîmplat aidoma ca la Iași? Nicidecum! La București, caimacamia, guvernul și majoritatea Adunării erau reacționare. Numai intervenția maselor putea ieri fața de soarta pe care i-o pregăteau oamenii trecutului... Și iată cum mulțimea înconjoară Mitropolia și clădirea Adunării... Căsca porțile zăvorîte... Freamătul crește. Nimeni și nimic nu poate împiedica mulțimea să-și spună cuvîntul. Trimișii mulțimii străbătea rîndurile poporului, aducînd îndemnuri... Porțile Mitropoliei sînt luate cu asalt... Cățile de clamat și tinerii intelectuali sînt în frunte... În cele din urmă, porțile cedează... Poporul este acum în preajma Adunării. Majoritatea reacțiunii se vede asediată. Parte din mulțime pătrunde pînă în băncile deputaților... Poporul pare o mare vie, amenință să năvălească pe uși și pe ferestre în Adunare. Spaima cuprinde pe deputații reacționari, care nu-și pot realiza planurile... Cea dintîi ședință se încheie. Încă nu se putea ști care vor fi sorții alegerii de domn. Orașul însă nu doarme... Cete mari de orășeni și țărani străbat străzile pînă noaptea tîrziu. Prin București bate suflul revoluției.

...23 ianuarie 1859.

Peste zece mii de oameni înconjoară din nou Adunarea. Încercarea guvernului de a aduce armată este întîmpinată de revolta mulțimii. Strigătele: „Afară oștirea"... „Jos tiranii"... „Trăiască libertatea" — nu mai contenesc. Reacțiunea cedează. Armata este retrasă. În Adunare, oamenii trecutului simt cum le fuge pămîntul de sub picioare. Se gîndesc iar la o amînare a dezbaterilor. Dar seara aceleiași zile va limpezi situația. În sala „Concordia" de pe Ulița Nemțească — Str. Smîrdan de astăzi — deputații patrioți care pînă acum nu-și aveau fixat candidatul la domnie, hotărăsc să dea votul lor lui Alexandru Cuza, domnul Moldovei.

...24 ianuarie 1859.

În Adunare, într-o ședință secretă, minoritatea patriotă propune alegerea lui Cuza. Reacțiunea constrînsă de presiunea maselor și dîndu-și seama că nu-și poate impune candidatul ei acceptă propunerea, lăsînd să-i cadă chiar lacrimi de aparentă bucurie... „Ei nu plîngeau — relata un martor al evenimentului — din pricina lui Cuza, pe care nici nu l-au văzut vreodată, nici din pricina unirii față de care sînt indiferenți, ci pentru că li se dăduse posibilitatea de a-și salva viața în dosul unei perdele patriotice". Iar Nicolae Orășeanu, unul din tribunii poporului, scria: Lacrimile „nu erau ale pocăinții ci ale turbării".

...Este ora optsprezece și jumătate. În Adunare, cei 64 de deputați aleg ca domn pe Alexandru Ioan Cuza. Vestea se răspîndește în mijlocul poporului. Întreg orașul freamătă de fericire. Poporul strigă: „Să trăiască Cuza"... „Să trăiască domnul nostru"... Entuziasmul îi face pe oameni să se arunce unii în brațele altora. Muzicele intonau imnuri. Clopotele sunau în întregul oraș, în care se aprinsese mii de torțe.

Și ziua aceea de 24 ianuarie una mie opt sute cincizeci și nouă a văzut alegerea în cele două țări a unui singur domn. Prin aceasta unirea se înfăptuise, dar multe din năzuințele pe care masele nădăjduiau să le obțină prin unire, n-au prins viață decît în zilele noastre.

ION SAVA

Nepoți ai lui Moș Roată

Nepoți ai lui Moș Roată deprinși cu_ale furtunii
Cu trăznetul și ploaia și cîmpurile sure
Adesea-n amintire cer socoteală bunii,
Și amintirea aspră, lovește_n noi — secure.
Flămînd de glie plugul cînd se-nfigea în zloată
Durerea brazdii parcă se încrusta în noi,
Și toamna_atît de plină, de fiecare dată
Ne apăsa pe umeri, cu dajdii și nevoi.
Primisem drept răsplată o palmă de pămînt
Nădăjduiam Unirea să ne-nbuneze traiul.
Nepoți ai lui Moș Roată, parcă legămînt
Avurăm să_ncălzim cu lacrimi și revolte plaiul!
Din nouă sute șapte în lut ard oseminte —
Crescusera miniei spicele prea coapte
Cu fiece recoltă în inimă, fierbinte,
Se rotunjea răscopt, alt nouăsute șapte.
Și-a trebuit să vie într_un August să ne renaștem
iară
Să împlinim Unirea dreaptă_a lui Moș Roată.
Priviți pe cîmpul larg cum mult visata vară
Foșnește_n holda grea, de spice_mpovărată.

A. I. ZAINESCU

PREGĂTIRI ȘI MANIFESTĂRI

În întîmpinarea sărbătoririi Centenarului Unirii Țărilor Romîne, pe întreg cuprinsul țării se fac intense pregătiri și au loc numeroase manifestări consacrate acestui eveniment.

În regiunea Constanța

LA CAMINELE CULTURALE și în școlile din regiunea Constanța, se țin conferințe despre împlinirea a 100 de ani de la Unirea Țărilor Romîne. Astfel, peste 500 de formații artistice de amatori ale caselor de cultură, cluburilor și căminelor culturale au pregătit programe speciale pentru sărbătorirea Centenarului Unirii. Formațiile de teatru ale caselor raionale de cultură Negru Vodă și Tulcea, vor prezenta dramatizarea povestirii „Dreptatea lui Cuza", iar formația de dansuri a Casei de cultură din Negru Vodă va prezenta un tablou coregrafic pe tema Unirii Țărilor Romîne.

În regiunea Suceava

LA CASA RAIONALĂ DE CULTURĂ din Săveni a avut loc o seară literară în cadrul căreia s-a vorbit despre „Condițiile economice, politice și sociale în care a avut loc Unirea". Au urmat apoi lecturi din opere literare consacrate acestui eveniment. La muzeul raional din Dorohoi s-a pregătit deschiderea unei expoziții închinate Unirii Țărilor Romîne. Expoziția va cuprinde acte originale cu privire la împroprietărirea țăranilor din fostul județ Dorohoi, proclamația lui Al. I. Cuza adresată țăranilor la 14 august 1864 cu prilejul decretării Legii rurale, fotocopii ale unor documente privind viața lui Al. I. Cuza și evenimentele care au avut loc în ianuarie 1859 etc. De asemenea, vor fi expuse fotografii ale scriitorilor unioniști, țăranilor participanți la Divanul ad-hoc etc.

În regiunea Ploești

O INTERESANTĂ EXPOZIȚIE de documente privind epoca Unirii Țărilor Romîne a fost pregătită și la Buzău. Printre documentele ce vor fi expuse sînt și scrisorile deputatului din Divanul ad-hoc Costache Moglan, în care se arată situația mizeră a țăranilor. Vor figura de asemenea, jalbe ale țăranilor, tîrgoveților și locuitorilor din plășile districtului Buzău, care înfățișează aspecte din lupta împotriva asupririi feudale.

În regiunea Iași

LA CĂMINELE CULTURALE din Dragalina, Bogdănești și din alte comune, numeroși țărani muncitori participă la șezători culturale consacrate Unirii. Bibliotecile sătești din Popeni, Zorleni și Dragalina, au organizat expoziții de cărți, care evocă în paginile lor înfăptuirea marelui act istoric. Peste 200 de formații artistice de amatori din satele raionului Bîrlad, precum și tarafurile populare din Odaia — Bursucani, Puiești, Fruntișeni, Băcani, Zorleni și formația de cimpoieri din Perieni pregătesc repertoriul cu care se vor prezenta la serbările populare ce vor avea loc cu prilejul aniversării Unirii Țărilor Romîne.

Cuza Vodă și Moș Ion Roată

CRONICĂ DE LA RUGINOASA

Cum intri în comună, pe șoseaua cea largă, nu știi ce să admiri mai întîi: clădirea cea nouă a școlii de 7 ani sau a sfatului popular? Dispensarul și casa de nașteri, magazinul universal sau șirurile de case nou construite? Pe locurile unde se ridică astăzi noile construcții, se aflau cu un veac și mai bine în urmă bordeie dărăpănate. Aici, la Ruginoasa, logofătul Săndulache Sturdza înălțase vestitul castel ce se întrecea în frumusețe cu toate castelele din Iași.

Pe vremea aceea, țăranii aveau un singur drept: dreptul a robi pe moșia boierului din leagăn pînă la mormînt.

La 1862, castelul de la Ruginoasa trece în stăpînirea lui Alexandru Ioan Cuza, care-l reface din temelii. La inaugurarea castelului, țărani veniți din toate împrejurimile Moldovei au jucat hora laolaltă cu domnitorul. Cîtă deosebire între felul în care veneau altădată țăranii la castelul boierului Sturdza, siliți, umiliți, și între aceștia care veneau acum zîmbitori, de bună voie, punîndu-și toată încrederea în domnitorul lor, despre care se dusese vestea că se războiește cu boierii să dea pămînt nevoiașilor. Înfăptuindu-se mărețul act al Unirii, visul de secole al poporului, și realizîndu-se cîteva reforme cu caracter progresist pentru vremea aceea și în fața obidiților din Ruginoasa se deschisese o geană de lumină, o zare de nădejde. Așteptau cu sufletele înfrigurate dreptatea rîvnită de veacuri. Dar dreptatea avea să fie mai întîi ciuntită, iar apoi din nou sechestrată de boierii cei mari și necruțători.

Cînd Cuza Vodă și-a împărțit cel dintîi moșia sa de la Ruginoasa, a dat pămînt și slobozenie și robilor țigani. Printre robii țigani din Ruginoasa se afla și Pricopie Andrei, care, de bucurie, a făcut pentru caii domnitorului niște hamuri bătute cu ținte de argint, cum nu mai făcuse în viața lui, drept pentru care domnitorul l-a răsplătit cu laude și mulțumiri, numindu-l curelarul său. Și l-a slujit Pricopie pe Cuza cu drag și cu credință, păstrînd în inimă chipul domnitorului și mîndrindu-se pînă la adînci bătrîneți, cu numele întreg de Pricopie Andrei Curelaru' lu' Cuza!

Gestul nobil al lui Cuza, care și-a împărțit primul moșia sa, izvorît din convingerile lui politice și din iubirea unui mare patriot pentru norodul său asuprit, a fost răsplătit cu dragoste de către truditorii moșiei Ruginoasei, care au întîmpinat pe domnitor cu nețărmurită bucurie, strigînd:

— Să ne trăiești ani mulți, Măria Ta!

Dar anii domniei lui Cuza aveau să fie împuținați de uneltirile marilor boieri care puneau la cale aducerea în țară a unui principe străin. Un an mai tîrziu, de la marea sărbătoare populară a inaugurării castelului, domnitorul poposi la Ruginoasa atît de abătut, de slăbit și îmbătrînit că localnicii abia îl mai recunoscură. Dumitru Mocanu, surugiul domnitorului, om de aici din Ruginoasa, care-l însoțise pe Cuza în toate călătoriile sale, le spuse oamenilor cît de porniți și înverșunați sînt boierii împotriva domnitorului. Iar după puțin timp, surugiul avea să se întoarcă pentru totdeauna singur la Ruginoasa. Vodă Cuza, înlăturat de la domnie, a apucat calea pribegiei în străinătate. Pînă în ultima clipă a vieții sale, l-a măcinat dorul de patrie, cerînd în repetate rînduri să i se acorde intrarea în țară și stabilirea sa la Ruginoasa. Dar guvernanții vremii, temîndu-se de înrîurirea pe care Cuza o avea în sînul poporului, nu l-au lăsat să se întoarcă.

Amare lacrimi de mîhnire au vărsat la moartea lui Cuza șirurile nesfîrșite de țărani care, cu toate opreliștele mai marilor zilei, au coborît la Ruginoasa din toate părțile Moldovei.

— Păcat de domnul nostru Cuza, spunea Dumitru Mocanu Surugiu! Domn ca el, cu iubire și cu ureche plecată la glasul norodului, n-o să ne mai fie dat curînd...

Anii au trecut, dar amintirile de mare patriot a lui Cuza, au rămas neșterse în inima poporului. Legea agrară din 1864 nu a ușurat decît în mică măsură viața țăranilor. Ei au continuat să trudească încovoiați pe moșiile boierilor. Iar cînd n-au mai putut răbda, s-au împotrivit, s-au răsculat, lupta lor culminînd în anul 1907 cînd au pornit să-și facă singuri dreptate. Așa s-a întîmplat și aici, la Ruginoasa, cînd țăranii au dat foc la conacul boierului Moise Males. Dar stăpînirea a răspuns cu gloanțe, arestînd, schingiuind și omorînd mii și mii de țărani. Setea de pămînt a fost potolită abia în 1945, cînd sub conducerea Partidului Comunist, țăranii au intrat pe pămînturile stăpînite de moșieri, confiscîndu-le. Reforma agrară, înfăptuită în 1945 pe cale revoluționară, a pecetluit dreptul țăranilor asupra pămîntului.

Am stat de vorbă cu oamenii de azi ai Ruginoasei, cu urmașii foștilor robi și clăcași de odinioară. Gospodarii Ruginoasei trag astăzi brazdă adîncă peste haturi, brazdă aducătoare de spor și belșug. Viața nouă, din zi în zi mai senină, a schimbat și felul de a trăi și a gîndi al oamenilor. La sediul gospodăriei colective m-a întîmpinat tovarășul Aurel Cojocăriță:

— Colectiva noastră e încă tînără. Totuși, am izbutit, anul trecut, cu toată vitregia naturii, să scoatem recolte cu care ne putem mîndri. Acum am început să ne ridicăm unele construcții și să ne gospodărim mai bine. La Ruginoasa se împlinesc visurile celor ce au trudit cîndva pe aceste meleaguri.

PETRE POPA

INSEMNĂRI

Unirea — etapă în luptă de veacuri dusă de țărănime pentru pămînt

Parcă te văd, moș Ion Roată. Ți-aud cuvintele pline de durere: „Cîtu-i Dunărea de mare și de largă curge rîul sudorilor noastre... iar noi, nici rînduială, nici dreptate n-am avut. Cînd ne-am jăluit, cînd ne-am tînguit, păsurile cînd ne-am spus, ispravnicul ne-a bătut, privighetorul ne-a bătut, jandarmul ne-a bătut, zapciul ne-a bătut, vătășelul ne-a bătut, vechilul ne-a bătut, boierul de moșie ne-a bătut".

Pentru dreptate și pămînt s-au ridicat nu o dată țăranii. Pentru pămînt s-au adunat la Izlaz să asculte Proclamația întocmită de Bălcescu care cerea emanciparea clăcașilor, dezrobirea țiganilor, învățămînt pentru toți oamenii, desființarea rușinoasei pedepse cu bătaia, domn căutat în toate straturile societății. Pentru pămînt, țăranii au înfruntat alături de meșteșugari gloanțele, eliberînd în 1848 guvernul provizoriu arestat de boieri și de armata care le slujea lor. Pentru pămînt, dar și pentru libertatea și înflorirea țării au jucat țăranii și tîrgoveții Hora Unirii la Turnu Severin și Suceava.

Unirea Țărilor Romîne este opera maselor de țărani și oameni ai muncii din tîrguri. Opera minților luminate de atunci. Ca totdeauna, marea boierime a trădat. Ca totdeauna interesele ei au fost puse deasupra intereselor țării. Boierimea a măsluit listele de alegători, a falsificat alegerile. La chemarea lui Kogălniceanu și Alexandru Ioan Cuza, a lui Cezar Bolliac și Vasile Alecsandri, țăranii și tîrgoveții au protestat energic. Alegerile sînt anulate sub presiunea maselor. Într-atît de puternice erau acțiunile maselor încît un trimis al guvernului francez scria la Paris că Moldova și Muntenia se află în pragul revoluției. Deși înfăptuită împotriva voinței ei, marea moșierime a căutat mai tîrziu să se încununeze cu laurii Unirii. Minciuna a fost demascată încă de Mihail Kogălniceanu la patru ani după Unire. Cu accente de adînc reproș el declara: „Unirea e actul energic al întregii națiuni romîne... și de aceea, domnilor, nici chiar domnitorului, dar încă unui simplu particular nu-i recunosc și nici nu-i voi da niciodată dreptul acesta de a zice că el a făcut singur Unirea. Nu, domnilor, Unirea națiunea a făcut-o" ...Acestea sînt cuvintele omului care a făcut poate cel mai mult pentru Unire.

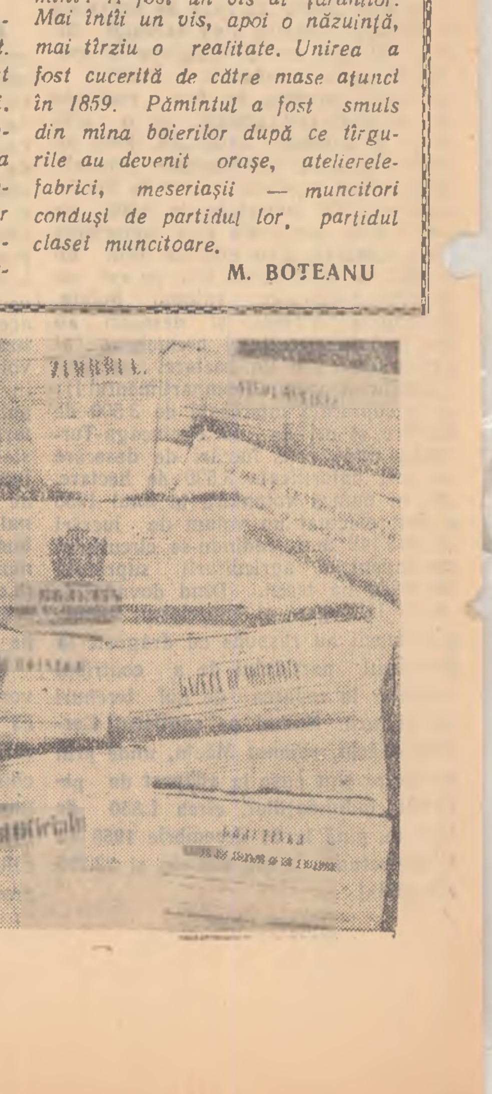
Masele au înfăptuit Unirea. Țara s-a împuternicit după aceea. S-a schimbat întrucîtva și viața oamenilor simpli din sate. Boierimea și-a înmulțit averile. A prins puteri tînăra burghezie. Legea agrară a lui Cuza n-a potolit setea de pămînt a țărănimii.

★

Pămînt și Unire! Unire și Pămînt! A fost un vis al țăranilor. Mai întîi un vis, apoi o năzuință, mai tîrziu o realitate. Unirea a fost cucerită de către mase atunci în 1859. Pămîntul a fost smuls din mîna boierilor după ce tîrgurile au devenit orașe, atelierele-fabrici, meseriașii — muncitori conduși de partidul lor, partidul clasei muncitoare.

M. BOTEANU

Presa vremii despre Unire

ADEVĂRATA SĂRBĂTOARE

În răstimpul celor o sută de ani cîți s-au scurs de la Unire, scrierile prin care era cinstită această mare biruință a poporului, precum și cei care au ajutat la înfăptuirea ei, s-au adunat tot mai multe.

Aproape că nu a lipsit scriitor care să nu fi închinat măcar o lucrare a sa amintirii actului de la 24 Ianuarie 1859. Unele din aceste scrieri au devenit atît de cunoscute, încît au trecut din gură în gură asemeni „Mioriței", cîntecele despre haiduci, poveștile despre Făt Frumos și Ileana Cosînzeana' sau alte comori ale literaturii noastre populare. Cine nu cunoaște pățaniile lui Moș Ion Roată, țăranul cel înțelept și îndrăzneț care a înfruntat pe marii proprietari din Divanul ad-hoc? Ca să le dovedească deputaților țărani că „unirea face puterea" un boier l-a pus pe moș Ion Roată să urnească un bolovan mare ce se găsea în apropiere. Singur, moș Ion Roată nu a izbutit oricît s-a căznit. Atunci boierul a trimis și pe alți țărani aflați de față, și unindu-și puterile au izbutit să urnească bolovanul. Numai că moș Ion Roată a tălmăcit în felul său această pildă. A tălmăcit-o așa cum l-au învățat nevoile îndurate pînă atunci de întreaga țărănime oropsită și asuprită de boieri. „Dă, cucoane — a răspuns moș Ion Roată la întrebarea boierului — să nu vă fie cu supărare dar de la vorbă și pînă la faptă este mare deosebire. Dumneavoastră ca fiecare boier, numai ne-ați poruncit să aducem bolovanul, dar n-ați pus umărul împreună cu noi la adus, cum ne spuneați diniaorea, că de acum toți au să ieie parte la sarcini: de la Vlădică pînă la opincă".

Moș Ion Roată dădea astfel în vileag vorbăria goală a multor boieri, care în cuvîntările lor se arătau de partea poporului, dar în fapt lăsau greutatea tuturor îndatoririlor tot pe umerii țăranilor. Că acesta era adevărul, s-a văzut îndată după înfăptuirea Unirii, cînd cu toată strădania domnului Al. I. Cuza, nedreptățile și oprimarea nu au putut fi oprite, suferința nu a fost decît prea puțin și pentru scurt timp alungată. O asemenea întîmplare s-a petrecut chiar cu același moș Ion Roată, care întors acasă a avut de suferit aprigă prigoană din partea boierului, ca răzbunare pentru vorbele semețe rostite de deputatul țăranilor în Divanurile ad-hoc. Povestind aceste două întîmplări, marele scriitor Ion Creangă și-a arătat prețuirea lui pentru acest prag al istoriei poporului nostru care este Unirea celor două principate.

Mai tîrziu, în 1909 atunci cînd se împlinea o jumătate de veac de la Unire, un alt mare scriitor al nostru, Ion Luca Caragiale a cinstit și el acea sărbătorire printr-o povestire despre Cuza Vodă, omul de care poporul își legase în 1859 cele mai fierbinți nădejdi ale sale. Caragiale povestește cum, copil fiind, l-a văzut pe domnitorul țărilor unite, într-o zi cînd acesta a trecut prin Ploești. Pe vremea aceea, Caragiale era școlar, și Cuza Vodă s-a oprit să cerceteze acest firav așezămînt de cultură. Caragiale a avut fericirea să-l vadă la chip și să-l audă vorbind. Înviind aceste amintiri în 1909 adică „Peste 50 de ani" cum își și intitulează autorul povestirea, marele nostru scriitor Caragiale își amintește cu drag de clipele trăite atunci: „Așa entuziasm n-am văzut altul de-atunci și cred că numai odată s-ar mai putea vedea; dar acea o dată sînt prea bătrîn ca s-o mai sper apuca... Îmi pare destul de rău de asta, dar nu atît de rău cît dacă n-aș crede că alții, mai tîrziu ori mai curînd, tot o vor apuca"...

Acea dată despre care vorbește Caragiale a venit și ea înseamnă ziua cînd poporul a răsturnat de la cîrmă pe acei ce au detronat și alungat pe Vodă Cuza; acea dată de care scriitorului îi pare rău că nu o va mai apuca a însemnat eliberarea țării de exploatare, instaurarea regimului democrat-popular. Caragiale, cu marele său geniu, în dragostea lui nețărmurită pentru popor, știa cu mintea și cu inima că poporul va ajunge cîndva singurul și adevăratul stăpîn în acea țară pe care și-o făurise prin actul Unirii. În același timp, un alt mare scriitor al patriei noastre, la fel de legat de cei mulți și oprimați, dădea la iveală alte scrieri despre vremea Unirii și oamenii care au luptat pentru ea. Acest scriitor este Mihail Sadoveanu. În „Cuza Vodă", povestire apărută în anul 1909, adică în aceeași vreme cu scrierile lui I. L. Caragiale, cît și în bucăți ca „Legenda lui Cuza Vodă", „Domnul poporului" și altele, apărute cîțiva ani mai tîrziu, Mihail Sadoveanu a arătat mai ales cît de mult a iubit poporul pe domnul care n-a precupețit nimic pentru a-și ține cuvîntul dat atunci cînd a fost ales și pentru a ușura viața celor mulți.

Despre felul cum trecea Vodă Cuza prin țară, în haine schimbate, și cum împărțea dreptate pe loc, pedepsind pe jefuitori și pe lacomi, au înflorit multe legende. În ele se reflectă tocmai credința pe care toți cei asupriți o aveau în cel pe care și-l aleseseră domn. Un țăran e oprit pe drum de un negustor și descusut asupra felului cum se poartă boierul, ispravnicul locului, și toți cei puși să împartă dreptate. În alte părți apare un simplu orășean, un ofițer, sau chiar un popă. După ce află toate nelegiuirile ce se întîmplă în satul sau ținutul acela, călătorul își arată haina și fața sa adevărată: e Cuza Vodă și ia pe loc măsurile de îndreptare. Asemenea întîmplări povestește Mihail Sadoveanu. Și mai povestește scriitorul despre înmormîntarea domnitorului care, alungat de boierii țării, a murit departe de pămînturile patriei iubite. Despre acele clipe de durere își amintește bătrînul țăran din povestirea „Cuza Vodă", spunînd:

„Apoi a doua oară, vorbi iar într-un tîrziu bătrînul, l-am văzut pe Vodă tîrziu, după ce s-au unit boierii și l-au scos din domnie... Am auzit noi că s-a dus prin străinătăți și acolo a murit de inimă rea. După ce-a murit, l-au pornit credincioșii lui spre țară ca să-l ducă la Ruginoasa... S-a aflat atuncea prin sate că are să-l aducă pe Vodă Cuza cu trenul, pe la Burdujeni... Era vară, cald, frumos și cîmpiile numai o verdeață...

Și cum a dat vestea prin sate, a început a porni norodul de pretutindeni, ca să iasă înaintea trenului prin gări... Am umblat și eu noaptea două poște și m-am dus să-l aștept, în gară la Siteni... Era atunci într-o duminică, și lume de pe lume, norod mult se strînsese într-o parte și-n alta a drumului de fier... Și-am așteptat noi, am așteptat, și într-o vreme s-a arătat și trenul, venind încet, încet, ca la înmormîntare... Și oamenii tăceau cît vedeam cu ochii în lungul liniei și toți stăteau cu capul gol... Trecea trenul și pe urmă se luau și ei încet în urma lui. Iar prin sate, unii din vornici și din ciocoi îndemnau pe flăcăi să nu-și lase hora — ci să joace, cu lăutari, că-i zi de sărbătoare... Da' tinerețea asculta de bătrîni și mergea să vadă pe domnitor".

După cum au arătat și scriitorii, stăpînirea burghezo-moșierească a urît de moarte pe cei care au dorit Unirea în folosul poporului. Regimul trecut nu a sărbătorit niciodată cu adevărat marele act de la 24 ianuarie 1859. Masele de oameni ai muncii au cinstit însă întotdeauna, împotriva voinței cîrmuitorilor pe acei care au ajutat la acest mare act istoric.

Astăzi, aniversarea împlinirii a 100 de ani de la Unire este o sărbătoare a poporului eliberat, a statului democrat-popular, a oamenilor muncii care, construind socialismul, au desăvîrșit Unirea și i-au dus la îndeplinire toate idealurile.

V. GAFIȚA

UN NOU PAS PE DRUMUL ÎNFLORIRII GOSPODĂRIEI COLECTIVE din RADOVANU

În adunarea generală

HOTĂRÎRI DE GOSPODARI ISCUSIŢI

Sfîrşind un an, şi pornind mai departe pe drumul vieţii lor noi, colectiviştii s-au adunat cu toţii în acest an pentru a asculta darea de seamă asupra activităţii gospodăriei lor pe anul 1958 şi pentru a chibzui împreună asupra sarcinilor ce le stau în faţă în noul an de muncă. Din citirea dării de seamă pe 1958, oricine ar fi văzut, ca pe un ecran, lanurile de grîu şi porumb, culturile de legume şi zarzavat, de orez, sfeclă de zahăr şi floarea-soarelui; fermele de animale şi construcţiile din gospodărie. Sînt arătate în darea de seamă recoltele obţinute la hectar, metodele aplicate în lucrarea pămîntului, veniturile gospodăriei şi ale colectiviştilor, precum şi numele fruntaşilor care au contribuit din plin la înflorirea gospodăriei.

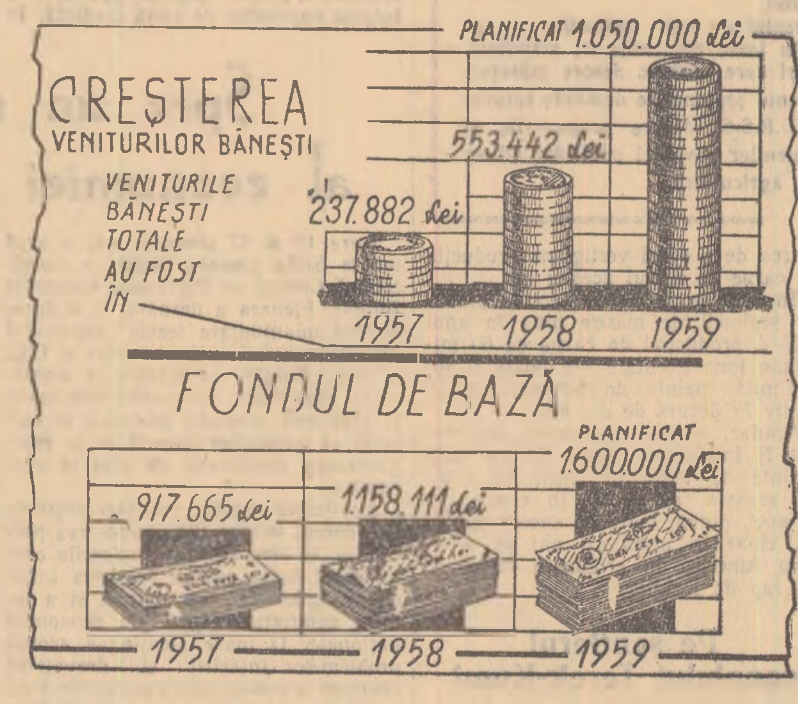
Din darea de seamă a reieşit grija deosebită pe care colectiviştii din Radovanu au avut-o faţă de dezvoltarea multilaterală a gospodăriei — grija pentru consolidarea ei economico-organizatorică. S-a arătat acolo sprijinul pe care ei l-au primit din partea statului, şi învăţăturile pe care le-au primit din lucrările consfătuirii de la Constanţa, învăţături ce vor constitui şi pe mai departe un puternic imbold în muncă şi lupta pentru recolte bogate, pentru dezvoltarea averii obşteşti, pentru făurirea unei vieţi fericite. Vorbirea vrednicului preşedinte, tov. Marin Topală, este acoperită de un puternic ropot de aplauze. Apoi, cînd se trece la discuţii şi la propuneri cu privire la planul de producţie pe anul 1959, în sală freamătul creşte ca însăşi bucuria muncii împlinite.

— Recolte şi venituri frumoase am obţinut în anul trecut cu toate că am avut de luptat cu seceta, a glăsuit colectivistul Dumitru Postelnicu. Trebuie însă să arăt aici, în adunare, că ne-au scăpat din vedere unele probleme importante ca aceea a retribuirii muncii şi după producţiile obţinute de brigăzi. Acest sistem care cointeresează pe colectivişti după cum s-a arătat în lucrările consfătuirii de la Constanţa, duce la întărirea disciplinii în muncă, la mobilizarea noastră a tuturor pentru îndeplinirea şi depăşirea sarcinilor de plan, atît la culturile de cîmp şi grădinărie, cît şi la fermele de animale. De aceea, eu propun ca în planul de producţie pe anul 1959, să trecem această problemă şi să-i acordăm toată atenţia. Apoi, rînd pe rînd, s-au ridicat la cuvînt şi alţi colectivişti. Ion Mustăţea a propus ca în planul de producţie pe 1959 să se treacă plantarea a 2 hectare cu viţă nobilă, iar Niţu Hîrdău a propus ca suprafeţele pentru cultura sfeclei de zahăr şi furajere să fie mărite în acest an. El a făcut observaţii asupra cifrelor trecute în planul de producţie cu privire la recolta, arătînd că 16.000 kg de sfeclă de zahăr cît se planificase în proiectul de plan e prea puţin faţă de posibilităţile colectiviştilor. În urma discuţiilor şi propunerilor, adunarea generală a luat hotărîrea ca în planul de producţie pe anul acesta, să se prevadă obţinerea următoarelor producţii la hectar: grîu 1.500 kg, porumb boabe 2.500 kg, orz de toamnă 1.800 kg, ovăz 1.200 kg, orez 4.000 kg, sfeclă de zahăr 18.000 kg, cartofi 12.000 kg, floarea soarelui 900 kg. De asemenea, adunarea generală a colectiviştilor a mai hotărît mărirea fermelor de animale după cum urmează: numărul vacilor cu încă 18 capete, al oilor cu 180 capete, al porcinelor cu 25 scroafe, iar numărul păsărilor cu încă 1.000 din care 500 de raţe şi 500 de găini.

Cînd preşedintele gospodăriei a propus cumpărarea unui rutier, a unei pompe de irigat de 6 ţoli, construirea unui grajd pentru 100 vite mari, a unei magazii cu o capacitate de 50 vagoane cereale, a unei remize, precum şi terminarea cît mai urgentă a maternităţii de scroafe, adunarea a aprobat în unanimitate toate acestea.

Ultimul punct al ordinei de zi a adunării generale a colectiviştilor din Radovanu, a fost alegerea noului consiliu de conducere şi comisiei de revizie. Apreciind munca vechiului consiliu, priceperea şi dragostea arătate de fiecare membru în parte, adunarea a reales cu majoritate de voturi în noul consiliu pe tov. Ion Mardagiu, Velcea Cristea, Dumitru Postelnicu, Oprea Mariţa, Ion Dragomir, Stan Barbu, Petre Fleaşcă, Gh. Surdu şi Marin Topală — preşedinte al consiliului fiind tov. Marin Topală, iar vicepreşedinte tov. Gh. Surdu. Totodată au fost realeşi în comisia de revizie tov. Teodor Dobre, Năstase Tătaru şi Safta Matei.

Incheindu-şi lucrările cu bune rezultate, adunarea colectiviştilor din Radovanu, a constituit un nou pas pe drumul înfloririi gospodăriei şi al vieţii lor noi.

De aici pornim la muncă în noul an

Anul 1958 a însemnat pentru membrii gospodăriei colective „Olga Bancic" din comuna Radovanu, raionul Olteniţa, regiunea Bucureşti, un an de noi succese, cu toate că am resimţit în unele privinţe efectele secetei. Munca plină de avînt a colectiviştilor, aplicarea cu stricteţe a regulilor agrotehnice (lucrarea pămîntului cu maşinile şi tractoarele statului, întreţinerea şi îngrijirea culturilor şi recoltatul la timp etc.), au făcut posibilă obţinerea de recolte bogate la hectar, de venituri însemnate pentru gospodărie şi deci pentru colectivişti.

Bunăoară, la grîu noi am obţinut 1.417 kg. la hectar, la porumb 2.400 kg, la orz 2.106 kg, la ovăz 1.880 kg, iar la orez 4.000 kg la hectar. In acelaşi timp, gospodăria a înregistrat frumoase rezultate şi în ceea ce priveşte producţiile din sectorul zootehnic şi din grădina de legume şi zarzavat. Astfel, la ferma de oi am obţinut 13.000 litri de lapte (depăşind planul cu 2.000 litri), 256 miei în loc de 241 planificaţi şi 975 kg de lînă faţă de 780 kg cît am avut planificat (cîte 3.115 kg lînă pe cap de oaie, depăşind cifra de plan cu peste 600 grame lînă pe cap de oaie). De asemenea, de la cele 12 scroafe am obţinut 156 purcei.

Făcînd bilanţul la sfîrşitul anului 1958, veniturile băneşti realizate de gospodărie au fost următoarele: din valorificarea pe calea contractărilor a produselor vegetale şi animale, s-au încasat aproape 600.000 lei. Pe ramuri de producţie: cereale şi orezărie 221.586 lei, animale şi produse animale 92.539 lei, plante tehnice (sfeclă de zahăr şi floarea-soarelui) 52.646 lei, grădina de legume şi zarzavat (10 hectare) 136.925 lei.

Trebuie să menţionez că la grija noastră de a munci cît mai cu spor, s-a adăugat şi grija pentru dezvoltarea fondului de bază — izvorul nesecat al averii obşteşti a colectiviştilor. Astfel, dacă la 1 ianuarie 1958, fondul de bază al gospodăriei noastre colective era de 917.665 lei, la 31 decembrie 1958 el s-a ridicat la 1.158.111 lei, crescînd deci în cursul anului trecut cu 240.446 lei.

Cum este firesc, belşugul din gospodăria colectivă s-a răsfrînt şi în anul care a trecut în casele colectiviştilor harnici. Pentru fiecare zi-muncă am împărţit colectiviştilor cîte 5,200 kg cereale, 1,200 kg legume şi zarzavaturi, brînză, lînă şi alte produse, precum şi cîte 6 lei la ziua-muncă. Colectivistul Tudor Surdu a primit drept răsplată a muncii 3515 kg grîu, orz şi porumb, 20 kg. brînză, 9 kg lînă, 20 kg zahăr, însemnate cantităţi de legume şi zarzavaturi, peste 4.000 lei în numerar, şi ca el toţi colectiviştii harnici din Radovanu.

Aşa după cum a aprobat adunarea generală a colectiviştilor, în anul 1959, noi vom continua munca şi lupta pentru obţinerea de recolte şi mai bogate, pentru dezvoltarea fermelor de animale, pentru extinderea suprafeţelor cultivate cu sfeclă de zahăr şi floarea-soarelui — pentru realizarea de venituri şi mai mari, bazaţi pe rezultatele obţinute pînă acum şi pe priceperea şi hărnicia colectiviştilor.

MARIN TOPALA
preşedintele gospodăriei colective.

SARCINI CE NE REVIN

Respectarea agrotehnicii

Pînă a intra în gospodăria colectivă eram obişnuiţi să muncim aşa cum apucasem din bătrîni. Nici nu puteam altfel. Plugul tras de 2 cai sau boi, nu intra mai adînc de 10-12 cm. Apoi, la arătură adîncă de toamnă, la sămînţă de soi, la 3-4 praşile etc., nici nu ne gîndeam. Bineînţeles că şi recoltele erau pe măsura lucrului.

Cu totul altfel muncim noi acum pe ogoare. Cu ajutorul maşinilor şi tractoarelor S.M.T. noi arăm pămîntul la 20-22 cm. Pentru toate culturile de primăvară facem arătură adîncă de toamnă la 25-27 cm. Intr-un asemenea teren rădăcinile plantelor găsesc mai multă hrană, intră mai adînc în pămînt, ceea ce face să reziste mai bine la secetă. In gospodăria colectivă semănatul îl facem numai cu maşina şi la timpul cel mai potrivit, iar sămînţa folosită este din cea mai productivă. Cea de grîu, de pildă, este din soiul Bulgaria 301 şi A-15 înmulţirea a 3-a. Cea de porumb — sămînţă hibridă, iar cea de floarea-soarelui din soiul VNIIMK.

Toate acestea ne-au adus recolte care au întrecut cu sute şi chiar mii de kg pe cele obţinute cînd lucram de unul singur. La cultura grîului, de exemplu, am obţinut în anul trecut cu 517 kg, la porumb, cu 1.400 kg, la sfecla de zahăr, cu 6-7000 kg la hectar mai mult decît întovărăşiţii.

Rezultatele dobîndite pînă acum în cultura mare, ne-au dat îndemn ca în acest an să trecem în planul de producţie recolte de cîte 2.500 kg porumb 1.800 kg orz, 1.500 kg grîu la hectar etc. Pentru realizarea şi chiar depăşirea acestor producţii, în afară de pregătirea bună a solului, noi am prevăzut să folosim numai seminţe de soi, să facem semănatul cu maşina şi la timpul cel mai potrivit, şi să executăm cîte 4 praşile mecanice la porumb (pe suprafaţa de 60 hectare). La cultura păioaselor, care a intrat bine dezvoltată în iarnă, vom aplica o grapă şi chiar două, pe unele parcele, de îndată ce terenul se va svînta.

POPA DRAGOMIR
brigadier la cultura mare

Mai multe legume şi zarzavaturi

Sectorul legumicol şi cultura orezului de care mă ocup s-au dovedit a avea un rol însemnat în sporirea cîştigurilor băneşti ale gospodăriei noastre şi deci şi ale colectiviştilor. În anul ce a trecut, de pildă, grădina ne-a adus un venit de aproape 18.700 lei la hectar, iar din cultura orezului am încasat (de pe 10 ha) 81.000 de lei. De aceea, în planul de producţie pe acest an am prevăzut ca suprafeţele ocupate cu aceste culturi să crească cu sută la sută la grădină şi cu 50 la sută la cultura orezului. Totodată ne-am propus să obţinem cîte 17.000 kg de roşii la ha, la varză cîte 33.000 de kg, iar la orez cîte 4.000 de kg. la ha.

Cu cîţiva ani în urmă asemenea cifre ne speriau. De aceea, înscriam în planurile de producţie cifre sub posibilităţile noastre.

Un singur exemplu este grăitor în această privinţă. Ani de-a rîndul, noi am prevăzut în planurile noastre să obţinem o producţie în jur de 10.000 de kg de varză de toamnă la ha. O asemenea producţie o realizam fără eforturi. In anul trecut însă, ne-am propus o cifră de aproape 15.000 de kg. Luptînd pentru realizarea acestei producţii, cu tot timpul secetos, am reuşit să scoatem cîte 26.700 kg de varză la ha. Pentru anul acesta, după cum am chibzuit în adunarea generală, noi am trecut în planul de producţie să obţinem cîte 33.000 kg de varză de toamnă la ha.

In scopul realizării şi chiar depăşirii producţiilor planificate, noi am luat o seamă de măsuri. Astfel, întreaga suprafaţă a fost arată din toamnă la 25—27 cm. Am îngrăşat terenul cu gunoi de grajd bine copt, dînd cîte 30 de tone la ha. Sămînţa o avem asigurată şi vom începe peste cîteva zile semănatul în răsadniţe calde. Am prevăzut, de asemenea, executarea la timp şi în bune condiţiuni a tuturor lucrărilor recomandate de agrotehnică. Pentru aceasta, în brigada mea au fost repartizaţi colectivişti cu pricepere la grădinărie şi cu dragoste de această muncă. Potrivit planului de producţie pe 1959, pentru cultura orezului am şi comandat o cantitate de 12.000 kg de îngrăşăminte chimice. În vederea obţinerii de venituri băneşti mai mari din cultura legumicolă, noi luptăm să obţinem cît mai multe legume timpurii. Iată de ce, vom folosi în acest an, pe scară mult mai largă, metoda repicatului în paturi semi-calde a răsadului de varză timpurie şi de roşii. Pentru aceasta vom amenaja 400 m.p. de răsadniţe semi-calde, unde plantele se vor dezvolta mult pînă la sădirea lor la locul definitiv. În felul acesta, vom obţine primele producţii cu cel puţin 12—15 zile mai devreme decît în mod obişnuit. De asemenea vom extinde culturile duble pe o suprafaţă de 10 ha.

Sîntem încredinţaţi că vom realiza prevederile planului de producţie pe acest an, că vom încasa cîte 20.000 de lei de pe fiecare hectar de grădină şi cîte 10.600 lei de pe fiecare hectar cultivat cu orez.

MARIN CRINGAŞU
brigadier legumicol

Vom mări fermele gospodăriei

Recomandările consfătuirii de la Constanţa privind dezvoltarea sectorului zootehnic au însemnat şi pentru noi un imbold puternic în munca pentru mărirea efectivului de animale şi păsări, de la care am realizat în 1958 un venit de aproape 95.000 lei.

In vederea îmbunătăţirii raselor de oi şi obţinerii unei producţii de lînă fină şi semi-fină, noi am cumpărat în toamna anului trecut 20 de berbeci de rasă merinos, cu care au fost montate toate oile gospodăriei. Astfel, cele 130 de mieluţe şi cei 10 berbeci cu care — potrivit noului plan de producţie — am hotărît să mărim ferma în acest an, vor fi de rasă superioară. In vederea creării unor condiţii şi mai bune de creştere a oilor am terminat în toamna anului trecut un saivan cu o capacitate de 500 de capete. Tot în acest scop, au fost repartizaţi ca ciobani tovarăşii Marioara Ion, Negoi Nicolae şi Cantacuzu Ene, care s-au specializat în munca de crescători de oi.

Mergînd pe linia dezvoltării sectorului zootehnic, gospodăria noastră a cumpărat în vara trecută şi 10 vaci de rasă Siementhal de care îngrijeşte colectivistul Vodă Dumitru. Ele au început să fete în toamna anului 1958 — şi pînă acum, avem de la ele 5 viţele şi un bouţ, de toată frumuseţea. In planul de producţie pe 1959 am prevăzut cumpărarea a încă 18 vaci.

Cît priveşte sectorul porcin, de la cele 12 scroafe pe care le-am avut la începutul anului 1958, am obţinut 156 de purcei din care am oprit 10 scrofiţe, iar pe ceilalţi i-am valorificat.

In 1959, vom selecţiona încă 25 de scroafe aşa încît la sfîrşitul acestui an, ferma de porcine va avea 47 de scroafe. Pentru a le asigura o cazare corespunzătoare, am construit anul trecut o maternitate tip, din cărămidă, cu boxe trainice şi spaţioase.

Potrivit prevederilor planului de producţie, gospodăria noastră va avea începînd din acest an şi o fermă de păsări. In acest scop, am construit cu mijloace locale o hală pentru 1.500 de păsări. Vom aduce în curînd 500 de găini şi 500 de boboci de raţă.

Se înţelege că în anul 1959, noi vom avea un mai puternic sector zootehnic şi vom obţine producţii şi venituri mai mari decît în anul trecut. Pentru aceasta, am luat măsurile necesare în vederea asigurării furajelor de care vom avea nevoie pentru hrănirea animalelor, cultivînd orz, porumb siloz, sfeclă furajeră şi fînuri, pe mai bine de 143 de hectare.

NIŢU HIRDAU
brigadier zootehnic

Mai multe plante tehnice

Timp de 5—6 ani cultura plantelor tehnice nu s-a bucurat de toată atenţia în gospodăria noastră colectivă. Cultivam, ce este drept, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui şi tutun, dar pe suprafeţe mici. Desigur că, în acest caz, nici foloasele nu erau mari. In 1958 însă, am început să cultivăm aceste culturi pe suprafeţe mai întinse. Cu sfeclă de zahăr, de pildă, am avut 20 de ha, iar cu tutun 3 ha.

Venituri prea mari n-am obţinut în anul trecut, deoarece, din cauza secetei din vară — n-a plouat din iunie şi pînă în septembrie — am obţinut numai cîte 10.000 de kg de sfeclă la ha, şi 900 de kg de tutun la ha.

In acest an am hotărît să cultivăm cu sfeclă de zahăr 40 de hectare, cu floarea-soarelui 30 de ha, iar cu tutun 4 ha. In acest scop am luat şi măsurile necesare pentru a dobîndi recolte după posibilităţile ce le avem. In primul rînd, întreaga suprafaţă a fost arată din toamnă, la 25—27 cm. adîncime. Odată cu aceasta am băgat sub brazdă şi cîte 15—25 de tone de gunoi bine copt la ha. In afară de însămînţarea la timpul optim vom face cîte 5 praşile la sfecla de zahăr şi cîte 3 la floarea-soarelui şi tutun. De asemenea, am prevăzut în planul de producţie pe 1959 să aplicăm şi îngrăşăminte chimice. De pe acum am comandat o cantitate de 14.000 kg de superfosfat şi azotat de amoniu.

Noi sîntem siguri că vom realiza şi chiar depăşi producţiile ce le-am trecut în plan, iar din veniturile băneşti vom putea să dăm colectiviştilor cît mai mulţi bani la ziua-muncă. Aşa a hotărît adunarea generală şi aşa vom face.

GH. SURDU
vicepreşedintele gospodăriei colective.

Planul unui colectivist

Cînd l-am rugat pe vicepreşedintele gospodăriei colective din Radovanu să-mi indice cîţiva colectivişti care prin munca lor plină de hărnicie au contribuit la dezvoltarea gospodăriei, el mi-a răspuns fără ezitare:

— Păi, printre primii ar fi şi tov. Miloagă I. Marin, de la ferma noastră de porci.

Aşa am ajuns acasă la tov. Marin Miloagă.

Cu un an şi ceva în urmă, el şi-a construit o casă din paiantă, cu două camere destul de spaţioase. N-a ridicat-o la drum, în rînd cu celelalte case de curînd construite, ci mai în fundul ogrăzii. De ce aşa? Explicaţia am aflat-o abia atunci cînd am încercat să aflu planul personal din acest an, al îngrijitorului fermei de porcine a gospodăriei colective. El mi-a arătat sub o glugă uriaşă de coceni, mii de cărămizi şi ţigle noi. Ceva mai la dreapta am văzut o grămadă de salcîmi şi grindărie. Cu materialele adunate, tov. Miloagă are în plan să-şi construiască în acest an o casă nouă, din cărămidă aproape de drum. Tot în 1959, el va construi şi un pătul.

Acestea sînt numai o parte din planurile tov. Miloagă. In fundul ogrăzii, el a plantat acum doi ani, cînd a construit casa din paiantă, şi cîţiva pomi fructiferi.

Pe lîngă planul gospodăriei colective îngrijitorul de porci, are — ca oricare om gospodar — şi planul său personal. Şi pentru unul şi pentru altul, el este hotărît să muncească din toată inima.

SAIVANUL colectivei

Dezvoltarea averii obşteşti fiind grija de căpetenie a colectiviştilor din Radovanu, ei au prevăzut în planul de producţie pe 1959 să sporească numărul oilor şi să amelioreze rasele în vederea obţinerii de producţii mai mari de lînă fină şi semifină.

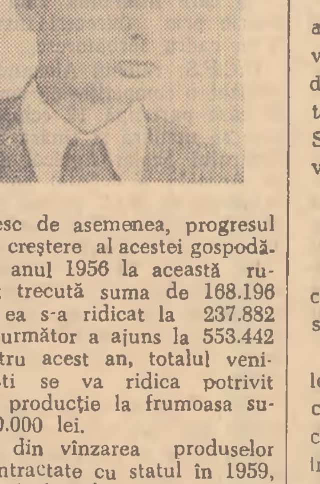
In fotografie: o parte din turma de oi şi ciobanul gospodăriei, tov. Marioara.

Din filele socotitorului

Prosperitatea unei gospodării colective, succesele dobîndite în orice sector de activitate, precum şi ţelurile spre care ea tinde, le poţi cunoaşte cercetînd planurile de producţie şi bugetul de venituri şi cheltuieli pe care socotitorul le păstrează cu multă grijă.

Răsfoind zilele trecute planurile de producţie ale gospodăriei colective „Olga Bancic" din comuna Radovanu, am făcut cunoştinţă cu succesele progresive dobîndite de colectiviştii de aici în ultimii ani, precum şi cu ceea ce şi-au propus să obţină în 1959. Am aflat cum, an de an munca în comun, pe tarlale mari, cu ajutorul mijloacelor mecanizate şi după recomandările ştiinţei, a dus la sporirea producţiei la ha; cum gospodăria şi-a dezvoltat, din ce în ce mai mult, diferite ramuri de producţie. In 1956, de pildă, producţia la porumb a fost de 1.600 de kg la ha; în acest an, pe baza rezultatelor obţinute în 1957 şi 1958 şi-au propus în plan să obţină 2.500 de kg boabe la ha. La grîu sporul faţă de acelaşi an este cu 300 de kg la ha, iar la sfecla de zahăr cu 6.000 de kg la ha.

Succesele acestei gospodării reies deosebit de clar şi din cifrele mereu crescînde rezultate din vînzarea produselor legumicole şi din sectorul zootehnic.

Cifrele înscrise la total venituri băneşti dovedesc de asemenea, progresul în continuă creştere al acestei gospodării. Dacă în anul 1956 la această rubrică a fost trecută suma de 168.196 lei în 1957 ea s-a ridicat la 237.882 lei, în anul următor a ajuns la 553.442 lei, iar pentru acest an, totalul veniturilor băneşti se va ridica potrivit planului de producţie la frumoasa sumă de 1.050.000 lei.

— Numai din vînzarea produselor vegetale, contractate cu statul în 1959, vom încasa 553.700 lei, adică tot atît cît am încasat din toate sectoarele în 1958, mi-a spus tov. Lungu Nicolae, contabilul gospodăriei. Aceste venituri băneşti ne vor permite să dăm la ziua-muncă avansuri lunare şi nu trimestriale ca în anul ce a trecut. Elanul cu care muncesc colectiviştii noştri, priceperea şi hărnicia lor, a continuat tov. Lungu, îmi dă încrederea că la sfîrşitul acestui an, voi putea arăta că suma propusă la veniturile totale va fi nu numai realizată, dar şi depăşită...

Cîteva propuneri

Practica a dovedit că cu cît vor fi create şi dezvoltate mai multe ramuri de producţie în gospodăria colectivă, cu atît mai mult ea se va consolida din punct de vedere economic şi va putea împărţi membrilor produse mai multe şi bani mai mulţi la ziua-muncă. De aceea, e bine ca în gospodăria colectivă din Radovanu să fie creată şi dezvoltată şi creşterea albinelor, acestea aducînd mari venituri băneşti, aproape fără cheltuieli.

★

Odată cu primirea noilor membri — care au adus în gospodărie numeroşi cai — ca şi din fătările iepelor, la sfîrşitul anului 1958, numărul acestor animale a crescut la 82.

Din aceştia, colectiviştii au vîndut 4 şi au hotărît să vîndă în acest an încă pe atîţi. Socotim însă că şi aşa, rămîn prea mulţi cai pentru nevoile gospodăriei, aceasta cu atît mai mult, cu cît — aşa cum se prevede în planul de producţie — gospodăria va cumpăra în acest an un tractor rutier şi va extinde mult lucrările mecanizate, folosind mijloacele S.M.T.-ului din Budeşti. Mult mai avantajos credem că ar fi dacă s-ar vinde o parte din cai şi s-ar cumpăra vaci de lapte.

★

După cum reiese din planul de producţie pe anul 1959, gospodăria colectivă din Radovanu şi-a propus ca în acest an să obţină 18.000 kg sfeclă de zahăr la hectar.

Analizînd împreună cu tehnicienii agronomi din comună posibilităţile ce există aci pentru cultivarea sfeclei de zahăr, am ajuns la concluzia că este pe deplin posibil ca în acest an, gospodăria colectivă să realizeze cel puţin 20—22.000 kg de sfeclă de zahăr la hectar. In acest scop, se impune ca importantele cantităţi de gunoi de grajd bine putrezit şi îngrăşămintele chimice procurate, să fie folosite pe scară largă în vederea fertilizării terenurilor pe care se va cultiva sfeclă de zahăr.

PAGINĂ REALIZATĂ:
de Radu Sandu, Vasile Cazacu, Al. Raicu şi F. Biciuşcă

In întîmpinarea celui de al XXI-lea Congres al P.C.U.S.

Poporul sovietic, strîns unit în jurul scumpului său partid, întîmpină Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. cu hotărîrea fermă de a da viață sarcinilor cuprinse în planul de șapte ani, plan care va fi dezbătut de Congres.

În lunile din preajma Congresului pe întreg întinsul țării, la orașe și sate, s-a desfășurat o vie dezbatere a prevederilor cuprinse în plan. Lucrătorii din industrie și agricultură, activiștii pe tărîmul social, oamenii de știință, au făcut numeroase propuneri cu privire la îndeplinirea înainte de termen a multora din sarcinile septenalului.

În cinstea Congresului au fost dobîndite noi și remarcabile realizări în toate domeniile de activitate.

Din noianul de știri care vorbesc despre mărețele perspective pe care planul septenal le deschide tuturor ramurilor economiei U.R.S.S., despre propunerile și munca avîntată a oamenilor sovietici publicăm cîteva din cele referitoare la agricultură.

500.000 hectare de noi pămînturi în Uzbekistan

LA TAȘKENT a avut loc consfătuirea fruntașilor din agricultura Uzbekistanului. Luînd cuvîntul în cadrul acestei consfătuiri Sabir Kamalov, prim-secretar al C.C. al Partidului Comunist al R.S.S. Uzbece, a declarat că în cursul anilor 1959-1965 în Uzbekistan vor fi valorificate cel puțin 500.000 de hectare de noi pămînturi. De pe pămînturile desțelenite, către sfîrșitul acestei perioade, se vor obține suplimentar 5.000.000 chintale de bumbac brut.

Kamalov a arătat că în cursul septenalului va fi terminată mecanizarea complexă a tuturor proceselor care necesită un mare volum de muncă în sectorul cultivării bumbacului. Chiar în următorii doi-trei ani mecanismele vor înlocui integral sapa ca unealtă de lucru în cultivarea bumbacului. Către anul 1965 cel puțin jumătate din recoltă se va culege cu ajutorul mașinilor. Folosirea pe scară largă a mașinilor va permite reducerea la jumătate a cheltuielilor de forță de muncă în cultivarea bumbacului.

Cuvîntul lucrătorilor din agricultura Bielorusiei

CONTINUIND să discute tezele raportului care va fi prezentat de N. S. Hrușciov la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. cu privire la cifrele de control ale dezvoltării economiei naționale a țării pe anii 1959—1965, oamenii muncii din Uniunea Sovietică scot la iveală noi rezerve ale producției socialiste.

Despre posibilitatea de a îndeplini înainte de termen sarcina planului septenal vorbesc și muncitorii din agricultura Bielorusiei. Astfel, în regiunea Grodnensk s-a hotărît să se îndeplinească sarcinile septenalului în ceea ce privește dezvoltarea creșterii vitelor încă din anul 1962. Pentru sporirea recoltei și lărgirea suprafeței cultivate la cea mai prețioasă cultură cerealieră — grîu de toamnă rezistent — prof. Aleksandr Sulindin, selecționator ucrainean, propune să se creeze varietăți bine adaptate ale acestui grîu care să poată fi cultivate în diferite regiuni climaterice și pedologice ale țării. Sulindin presupune, de asemenea, că cea mai reală cale pentru ridicarea rezistenței la frig a grîului și îmbunătățirea calității semințelor de secară este hibridizarea secarei cu grîu.

Kazahstanul va deveni o importantă bază de creștere a animalelor

IN URMĂTORII șapte ani (1959—1965) Kazahstanul — una din cele mai mari republici din U.R.S.S. — se va transforma într-o importantă bază de creștere a animalelor.

Din punct de vedere al numărului vitelor cornute mari, Kazahstanul ocupă locul al treilea în U.R.S.S. după R.S.F.S.R. și Ucraina. Pînă la sfîrșitul anului 1965 numărul vitelor cornute mari din această republică se va ridica la peste 7.500.000 capete, iar cel al oilor la 75 milioane capete. Se dezvoltă intens creșterea porcilor și avicultura.

Unul din cele mai mari sisteme de irigație din Gruzia

IN GRUZIA s-a terminat construcția unuia din cele mai mari sisteme de irigație. El va alimenta cu apă peste 40.000 ha de pămînt secetos situat la est de capitala republicii.

După cum a declarat unui corespondent al Agenției Tass, Ilya Laghidze, ministrul economiei Apelor al Republicii, în anii puterii sovietice în Gruzia au fost construite două sisteme de irigație care au permis cultivarea de diferite plante agricole pe o suprafață de peste 300.000 ha. In cursul următorilor șapte ani vor intra în funcțiune două sisteme de irigație. Suprafața pămînturilor irigate va spori cu încă 35.000 ha.

In regiunile subtropicale ale republicii au fost create puternice instalații mobile de ploaie artificială, cu ajutorul cărora vor fi irigate plantațiile de ceai pe o suprafață de 10.000 de hectare.

Producția de carne poate fi sporită în ritm rapid

LUCRĂTORII din agricultura regiunii Riazan au adresat tuturor lucrătorilor din agricultură din URSS chemarea de a spori vertiginos producția de carne în cursul acestui an.

În apel se spune că sarcina planului septenal de mărire pînă în anul 1965 a producției de carne cu 60 milioane tone greutate vie poate fi îndeplinită înainte de termen, aproximativ în decurs de doi ani.

Așadar, sarcinile planului septenal pot fi îndeplinite peste tot cu mult înainte de termenul fixat. În afară de aceasta, se spune în continuare în apel, putem lupta cu succes pentru ca, chiar în următorii ani să ajungem America în producția de carne pe cap de locuitor.

Pe șantierul canalului Terek-Kumî

IN DIMINEAȚA de 15 ianuarie, printr-o explozie puternică, care a aruncat în aer 60.000 de m.c. de pămînt, s-a barat calea fluviului de munte Terek, din Caucazul de nord. Curînd după aceea nivelul apei a crescut cu 3 metri și fluviul s-a năpustit spre barajul de 150 m de beton armat abia terminat, și de acolo spre canalul Terek-Kumî.

Acest canal este cea mai mare instalație de irigație din Caucazul de nord. De la malurile Terekului și pînă la rîul Kumî s-a amenajat albia de 152 km a canalului principal. De aici spre semideșert, pînă la Marea Caspică, se întind canalurile de fugă cu o lungime de peste 1.200 km. Apele Terekului vor alimenta cu apă aproape 3 milioane ha de izlazuri și pășuni și vor iriga 270.000 ha de pămînturi fertile.

Noi tipuri de tractoare cu două roți motrice produse la Harcov

Un grup de specialiști în construcția de tractoare din Uzina de asamblare a tractoarelor din Harkov a construit, cu ajutorul unor colaboratori științifici, tractorul T-20 și tractorul T-24. Tractorul T-20 e montat pe șasiu cu motor. El are două roți motrice și poate lucra cu diferite unelte agricole suspendate.

In fotografie: tractoarele T-20 și T-24.

Congresul constructorilor COMUNISMULUI

(Urmare din pag. 1-a)

privințe U.R.S.S. nu numai că a ajuns din urmă S.U.A., dar chiar le-a întrecut. Dacă ar fi să vorbim numai despre lansarea celor trei sputnici și a planetei artificiale care în momentul de față poartă stindardul roșu al comunismului printre stele, la milioane de kilometri departe de pămînt, și tot ar fi îndeajuns să arătăm superioritatea Uniunii Sovietice față de S.U.A. în domeniul științei și tehnicii, al industriei. Să mai vorbim de faptul că în U.R.S.S. nu mai există neștiutori de carte, că numărul absolvenților școlilor superioare crește în fiecare an, în timp ce în țările capitaliste procentul analfabeților și al semidocților se mărește mereu? Să punem față în față situația din U.R.S.S. unde oamenii muncii nu știu ce e grija zilei de mîine și situația din S.U.A., unde însăși după statisticile oficiale sînt peste 4 milioane de șomeri? Să mai vorbim și despre succesele uriașe obținute de China populară și de celelalte țări din lagărul socialist și să arătăm că pe fiecare an se scurtează considerabil distanța care în trecut era între ele și țările capitaliste înaintate?

Prin înfăptuirea planului de șapte ani, U.R.S.S. va face noi și hotărîtori pași înainte în crearea bazei tehnico-materiale a comunismului, va ajunge și depăși cele mai dezvoltate țări capitaliste în și mai multe ramuri de activitate.

Succesele Uniunii Sovietice bucură toate popoarele din țările socialiste, căci întărindu-se ea va ajuta și țările prietene să se dezvolte. Capitalismul a avut nevoie de sute de ani ca să se dezvolte. Socialismul, care este nevoit să-și apere la fiecare pas cuceririle sale, va putea să-și asigure superioritatea în numai cîțiva ani. In anul 1965, Uniunea Sovietică și celelalte țări din lagărul socialist vor produce mai mult de jumătate din producția industrială mondială.

Poporul nostru se bucură din toată inima de succesele obținute de marele său prieten și sprijinitor, poporul sovietic. Forța Uniunii Sovietice, programul ei de construire a comunismului constituie un factor de seamă nu numai în dezvoltarea economiei primei țări a socialismului ci pentru toate țările socialiste. Cînd zici U.R.S.S., zici pace. Intărirea Uniunii Sovietice înseamnă întărirea păcii în lume, înseamnă ferirea omenirii de a mai îndura un nou pîrjol al războiului.

Manifestări sportive în cinstea zilei de 24 Ianuarie

Cu prilejul aniversării Centenarului Unirii Țărilor Romîne s-au organizat o serie de competiții sportive la disciplinele: volei, șah, handbal, tenis de masă, box, trîntă, schi, patinaj etc. La aceste concursuri participă numeroși oameni ai muncii de la orașe și sate care întîmpină ziua de 24 Ianuarie prin întreceri însuflețite, într-un cadru sărbătoresc.

U.C.F.S. raionul Alexandria a organizat o competiție de tenis de masă la care participă 12 echipe, printre care se numără și tînăra formație a Centrului Școlar Agricol din localitate. Aceasta a debutat cu o victorie, întrecînd cu 5—2, echipa Școlii medii din Alexandria. Concursul se va termina în ziua de 24 Ianuarie.

In comuna Brîsa, raionul Stalin, se va desfășura la sfîrșitul acestei sătpămîni, un concurs de volei dotat cu „Cupa Centenarului", la care au fost invitate o serie de echipe din raion.

De asemenea, în sala de sport „Recolta" din Capitală s-a desfășurat zilele acestea o competiție de handbal în 7, cu participarea a 10 echipe. In finală, se vor întîlni echipele „Recolta M.A.S." și „Tehnica Tricotajului".

Tot în cinstea zilei de 24 Ianuarie, vor avea loc în comuna Lehliu, o serie de concursuri sportive la disciplinele tenis de masă, șah, trîntă, gimnastică etc. La aceste concursuri vor participa numeroși tineri din raionul Lehliu.

Adevărata voce a poporului german

Propunerile sovietice pentru reglementarea pașnică a problemei germane continuă să rețină atenția principală a cercurilor politice. Menite să aducă o contribuție de cea mai mare însemnătate la înfăptuirea unui climat de încredere și destindere în lume, aceste propuneri găsesc deplina aprobare a tuturor oamenilor de bună credință. In sprijinul lor s-au pronunțat în mod hotărît guvernele țărilor de democrație populară.

Cum e și firesc, propunerile sovietice sînt larg dezbătute în ambele state germane. Cercuri largi ale populației din R. D. Germană și R. F. Germană cer zilnic prin moțiuni, demonstrații sau scrisori să se ia în considerare propunerile sovietice și să se înceapă tratative pentru a se pune capăt situației nefirești în care se află Germania.

Ignorînd voința poporului german, conducătorii Germaniei apusene se opun însă din răsputeri inițierii unor tratative care să dea rezultate și răstălmăcesc în fel și chip propunerile sincere ale Uniunii Sovietice. Ei fac totul pentru a stăvili puternicul curent în favoarea unor tratative care să ducă la rezolvarea problemei. Drumul pe care merg guvernanții R. F. Germane nu poate aduce nimic bun cauzei păcii și poporului german.

Cu totul alta este poziția cercurilor conducătoare ale Republicii Democrate Germane. Făcîndu-se ecoul dorinței vii a maselor populare din ambele state germane, ele au salutat cu căldură propunerile sovietice. În cadrul plenarei C.C. al Partidului Socialist Unit din Germania, care s-a ținut între 15 și 17 ianuarie, Walter Ulbricht, primul secretar al partidului, a subliniat caracterul constructiv al propunerilor sovietice. Guvernul R. D. Germane a răspuns oficial guvernului sovietic declarîndu-se de acord cu propunerile sale. „În conformitate cu propunerea guvernului sovietic — se spune în nota de răspuns a guvernului R. D. Germane — Tratatul de pace oferă poporului german un viitor asigurat, minunat și măreț. Un astfel de tratat, împiedicînd pregătirea războaielor agresive, neadmițînd alăturarea Germaniei la blocuri militare agresive și obligînd și pe partenerii Germaniei în cadrul tratatului să respecte aceste condiții, va asigura pacea. Tratatul de pace va oferi Germaniei suveranitate deplină și nelimitată".

Prin glasul guvernului Republicii Democrate Germane răsună adevărata voce a poporului german.

Spre un nou avînt al economiei R.P. Bulgaria

Intre 15 și 17 ianuarie a.c. a avut loc la Sofia plenara lărgită a Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar. Plenara a dezbătut și a aprobat în unanimitate tezele raportului lui Todor Jivkov, prim secretar al C.C. al P.C. Bulgar, cu privire la accelerarea dezvoltării economiei naționale, la ridicarea nivelului material și cultural al oamenilor muncii și la reorganizarea conducerii de stat și economice.

Subliniind marile realizări obținute de poporul bulgar sub conducerea partidului, în teze se arată măsurile care trebuiesc luate pentru continua înflorire a industriei, agriculturii și a tuturor celorlalte ramuri ale economiei naționale. O mare atenție se acordă problemelor întăririi și dezvoltării continue a orînduirii cooperatiste. Procesul de comasare a gospodăriilor agricole cooperative de muncă (G.A.C.M.), care în linii mari s-a desăvîrșit în Bulgaria, înseamnă, se spune în teze, începutul unei etape noi, superioare, în dezvoltarea orînduirii cooperatiste în satul bulgar. In locul celor 3.450 de G.A.C.M., cărora le reveneau în medie cîte 1.100 hectare de pămînt, s-au creat în prezent 680 mari cooperative agricole, cărora le revin cîte aproximativ 7.000 hectare de pămînt.

Tezele subliniază uriașul rol pozitiv pe care l-au avut stațiunile de mașini și tractoare în întărirea și victoria orînduirii cooperatiste în Bulgaria. Comasarea G.A.C.M. pune problema oportunității trecerii, după exemplul Uniunii Sovietice, la reorganizarea treptată a stațiunilor de mașini și tractoare și la vînzarea tractoarelor, combinelor și celorlalte mașini agricole direct gospodăriilor cooperatiste, astfel încît spre sfîrșitul cincinalului, G.A.C.M.-urile din toate regiunile țării să fie capabile să preia principala parte a mijloacelor tehnice ale S.M.T.-

In teze se arată că s-a și ivit necesitatea desființării livrărilor obligatorii de produse agricole către stat și a înlocuirii lor printr-un nou sistem unic de achiziții de produse agricole, la prețuri unice de achiziții, ceea ce va contribui la avîntul rapid, continuu, al agriculturii care are de îndeplinit o sarcină uriașă: triplarea în decurs de doi ani a producției agricole.

REPUBLICA INDIA împlinește nouă ani

Ziua de 26 ianuarie 1950 înscrie în multimilenara istorie a poporului indian un eveniment de seamă: proclamarea Republicii India. Cu trei ani mai înainte — în august 1947 — avusese loc cîștigarea independenței. In îndelungata luptă a popoarelor coloniale împotriva asupritorilor, cîștigarea independenței și proclamarea Republicii de către marele popor indian reprezintă un moment important. Odată cu ieșirea Indiei din rîndul țărilor coloniale apare și mai vizibilă putreziciunea rușinosului sistem colonialist, inevitabilitatea prăbușirii lui.

După cîștigarea independenței și mai ales după proclamarea Republicii, cînd India a înlăturat statutul de dominion britanic, poporul indian a trecut la muncă hotărîtă pentru dezvoltarea economică a țării, pentru lichidarea mizeriei de nedescris în care se zbăteau și se mai zbat încă oamenii muncii. Dirijată de către stat în măsura în care poate fi dirijată economia în condițiile capitalismului, industria Indiei se dezvoltă neîntrerupt. Cu ajutorul financiar și tehnic al țărilor din lagărul socialist, capătă extindere industria extractivă, industria de mașini, industria chimică. La Citta, Peramour, Sindri, Bangalore, Bhilai s-au construit sau se află în curs de a se construi mari combinate metalurgice, uzine de vagoane și locomotive, de mașini-unelte și mașini de precizie. Multe uzine sînt construite în colaborare cu Uniunea Sovietică. Țara Sovietelor a acordat Indiei credite în valoare de sute de milioane de ruble. Țara noastră ajută India să-și dezvolte industria petroliferă — extracția și prelucrarea.

Avînd ajutorul lagărului socialist care oferă credite și sprijin tehnic fără nici un fel de amestec în treburile interne ale țării, India nu mai este nevoită să apeleze la statele capitaliste cu industrie dezvoltată, să încheie cu ele convenții economice în condiții de inegalitate, de știrbire a independenței sale naționale. Existența lagărului socialist este, prin ea însăși un factor de apărare a independenței țărilor intrate de curînd pe făgașul dezvoltării libere.

În ultimii ani, India a obținut unele realizări și pe tărîmul agriculturii. Numai sistemul de irigații construit la Bhakra-Nangal va asigura irigarea a 2.500.000 de ha de teren.

Cu toate succesele înregistrate, India continuă să rămînă o țară cu o industrie slab dezvoltată și cu o agricultură înapoiată. Premierul J. Nehru spunea recent într-un articol că mizeria groaznică în care se zbat multe regiuni ale țării este o piedică aproape de netrecut în dezvoltarea economiei indiene pînă la nivelul statelor cu o industrie și o agricultură înaintată. Intr-adevăr, în condițiile capitalismului înapoierea economică și mizeria sînt o plagă ce nu poate fi înlăturată.

Republica India este un factor de pace în Asia și în întreaga lume. Alături de China, India este țara care a elaborat „Pancea șila" — cele cinci principii ale coexistenței pașnice. India a jucat și joacă un rol de seamă în făurirea și menținerea solidarității popoarelor din Asia și Africa aflate în luptă împotriva colonialismului. De aceea India și-a atras ura imperialismului englez și american care asmute împotriva ei Pakistanul, membru al răposatului pact de la Bagdad. Provocările imperialismului american și englez împotriva poporului indian sînt sortite eșecului. Urmînd exemplul Indiei, popoarele ce mai sînt încă asuprite vor scutura jugul colonialismului.

Țara noastră și India sînt unite prin aceeași dorință fierbinte de a apăra ca lumina ochilor pacea. Cu prilejul celei de a noua aniversări a proclamării Republicii India, poporul nostru trimite poporului indian sincere felicitări și-i urează succes deplin pe drumul progresului economic și social, pe drumul apărării păcii în lume.

Noutăți științifice și tehnice

Molibdenul folosit ca îngrășămînt

In U.R.S.S., în decursul ultimilor ani instituțiile științifice fac intense cercetări privind micro-îngrășămintele, îndeosebi asupra molibdenului. Se știe că plantele se hrănesc mai ales cu azot, fosfor și potasiu. Pentru dezvoltare ele mai au nevoie și de cantități minime de diferite elemente ca: molibden, mangan, bor, cupru precum și alte substanțe denumite micro-elemente. Absența lor face imposibilă producerea de către plantă a anumitor acizi indispensabili vieții plantelor. Dintre aceste micro-elemente, molibdenul este cel mai important.

Plantele găsesc micro-elemente în sol sub formă de diverse combinații. Dacă acest element se găsește în cantități mari în unele soluri foarte acide, ca în zona pămînturilor negre de cernoziom, atunci el este inaccesibil plantelor, care suferă de lipsa lui.

Actualmente se cunosc primele experiențe făcute la Stațiunea experimentală Vladimir din U.R.S.S. folosind ca micro-îngrășămînt molibdenul. De exemplu, la una din gospodăriile din apropierea Moscovei recolta obținută la un hectar cultivat cu mazăre (tratată cu molibden) a fost de 2.500 kg., de două ori mai mare decît la un hectar vecin martor (cu sămînță netratată). Sămînța înainte de a fi însămînțată a fost stropită cu o soluție diluată de molibdat de amoniu.

Pentru tratarea a 100 kg de seminte sînt necesare numai 15 gr molibdat de amoniu.

Agronomii sovietici au stabilit că introducerea unor doze microscopice de molibden în solurile acide și sărace exercită o uriașă influență asupra schimbului de proteine. Prezența molibdenului sub formă de micro-element provoacă creșterea cantității de albumină, mărește conținutul de azot și intensifică sinteza aminoacizilor. Așa se explică creșterea recoltei de leguminoase, ca: mazăre, trifoi, bobușor etc.

Incepînd cu acest an, folosirea molibdenului pe ogoarele colhozurilor și sovhozurilor sovietice constituie una din metodele agrotehnice obligatorii. Dar molibdenul mai are un efect deosebit și asupra dezvoltării verzei, conopidei, lăptucilor petnru salată, precum și altor legume.

Astfel, superfosfatul granulat, îmbogățit și cu microdoze de molibden, dublează acțiunea îngrășămintelor asupra plantelor. Concentrația soluției sărurilor de molibden se stabilește în funcție de compoziția solului într-un laborator mobil, amenajat după indicațiile academicianului Ivan Peive din Letonia.

Izotopii în agricultură

In Uzbekistan a fost încercat un nou aparat privind utilizarea izotopilor în agricultură. El funcționează pe principiul măsurării difuziunii radiațiilor nucleare în sol. Aparatul se așează într-o gaură forată împreună cu o sursă de radiații gama. Densitatea solului este stabilită după gradul absorbției radiațiilor de către sol.

Aparatul are o largă utilizare în agricultură (irigații) deoarece permite determinarea tasărilor precum și a patului canalelor.

Un alt aparat servește pentru înregistrarea mișcărilor apelor subterane, permițînd astfel facerea unor pronosticuri mai precise asupra dinamicei apelor solului, indispensabile lucrărilor de irigație.

Productia în serie a tractorului universal „Bielorusia"

Uzinele de tractoare din Minsk au început producția în serie a unui nou tip de tractor universal „Bielorusia".

Noul tip de tractor are o gamă de 10 viteze, variind între 1—22 km pe oră.

O mare sărbătoare a poporului nostru

(Urmare din pag 1)

tit de scump poporului, călcat în picioare de burghezie, a fost ridicat de o clasă nouă, revoluționară pînă la capăt, reprezentant al întregului popor muncitor — clasa muncitoare. Împreună cu aliatul său de nădejde, țărănimea muncitoare, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, clasa muncitoare a înfăptuit nu numai năzuințele pentru care masele de asupriți și exploatați luptaseră în perioada Unirii, ci incomparabil mai mult.

Făurind Republica Populară Romînă, stat al oamenilor muncii, poporul nostru a scăpat pentru totdeauna de asuprirea capitalistă, cîștigînd adevărata independență și suveranitate națională. Eliberați de exploatare, oamenii muncii au devenit stăpîni ai rodului strădaniilor lor. Într-un timp istoric scurt, au fost înfăptuite profunde transformări revoluționare. Dintr-o țară înapoiată aservită imperialismului străin, Romînia a devenit o țară industrială în plină dezvoltare. Scăpați de exploatare moșierească, țăranii muncitori sînt stăpîni pe pămîntul pe care de atîtea ori în trecut l-au udat cu lacrimi și sînge. Urmînd îndemnul partidului sute de mii de muncitori ai ogoarelor au pășit cu încredere pe calea muncii în comun, dornici să-și făurească o viață îmbelșugată. Ca urmare a succeselor obținute de sectorul socialist al agriculturii, tot mai mulți țărani muncitori pășesc pe calea muncii laolaltă.

Succesele uriașe obținute de țara noastră se împletesc strîns cu succesele tuturor țărilor lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică. Unitatea frățească a marii familii a țărilor din lagărul socialist, chezășuiește obținerea unor și mai mari succese pe drumul făuririi unei vieți fericite pentru cei ce muncesc.

În lupta pentru construirea socialismului, oamenii muncii, strînș uniți în jurul Partidului Muncitoresc Romîn, acordă o înaltă prețuire tradițiilor luptei pentru libertate a înaintașilor noștri.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 17.60.10 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".